Eg 200

Hoe een LANDBOUWER gelukken kan in Canada

Eene handleiding vol inlichtingen betreffende

GANSCH INGERICHTE HOEVEN

EN

LEENINGEN VOOR KOLONISTEN

AANGEBODEN DOOR DE

Canadian Pacific Railway

LAND-AFDDEELING :

77, Noordlaan, 77, BRUSSEL

1914

BELANGRIJK BERICHT

Als gevolg van de omstandigheden veroorzaakt door den oorlog, zijn de volgende veranderingen gebracht aan de termen van verkoop en kolonisatie der landen van de Canadian Pacific Railway.

Leeningen aan landbouwers. — Voor hetgeen de leeningen aan landbouwers aangaat (bladz. 5-6-7), is dit tegenwoordig maar alleen toegepast aan de landen van zekere districten namelijk den blok der besproeide landen.

Het voorschot voor het koopen van vee is tegenwoordig niet meer toegestaan.

Gansch ingerichte hoeven (bladz. 7-8-9). Sedert 1914 heeft men zulke hoeven niet meer opgericht en tegenwoordig zijn er geene beschikbaar. Dit mag insgelijks toegepast worden voor de Morrison Colony (bladz. 9-10-11).

Daar het leven in 't algemeen veel kostelijker geworden is, is het noodig dat men bij de aankomst in Canada ten minste eene som van 3,000 dollars bezit hetgeen nu (September 1919) overeenkomt met 24,000 franken omtrent. Er moet ook opgemerkt worden dat de kosten der reis veel hooger zijn dan in 1914.

Aangezien de formaliteiten geeischt voor het binnenkomen in Canada en het te kort aan plaatsen op de booten, kan het vertrek soms maar plaats grijpen na eenen langen tijd.

Canadeesche munt (bladz. 18). — In het tegenwoordig drukwerk wordt de waarde van den dollar als 5 franken aangeduid. Het is op te merken dat volgens de tegenwoordige (September 1919) wisselkoers den dollar meer dan 8 franken waarde heeft.

De zaaitijd en de oogst. — De cijfers aangeduid op bladzijde 23 mogen niet meer als basis beschouwd worden. Aangezien de verhooging der kosten van handwerk, machienen, paarden, enz., zijn de kosten voor het bebouwen van het land natuurlijk veel hooger. Van den anderen kant wordt het graan nu verkocht aan prijzen die driemaal hooger zijn dan in 1914, hetgeen uitlegt de buitengewone welvarendheid der canadeesche landbouwers. De hierboven conditie mag ook toegepast worden voor de prijzen per stuk in West-Canada (bladz. 41 en 42) en voor het « Vee » (bladz. 43).

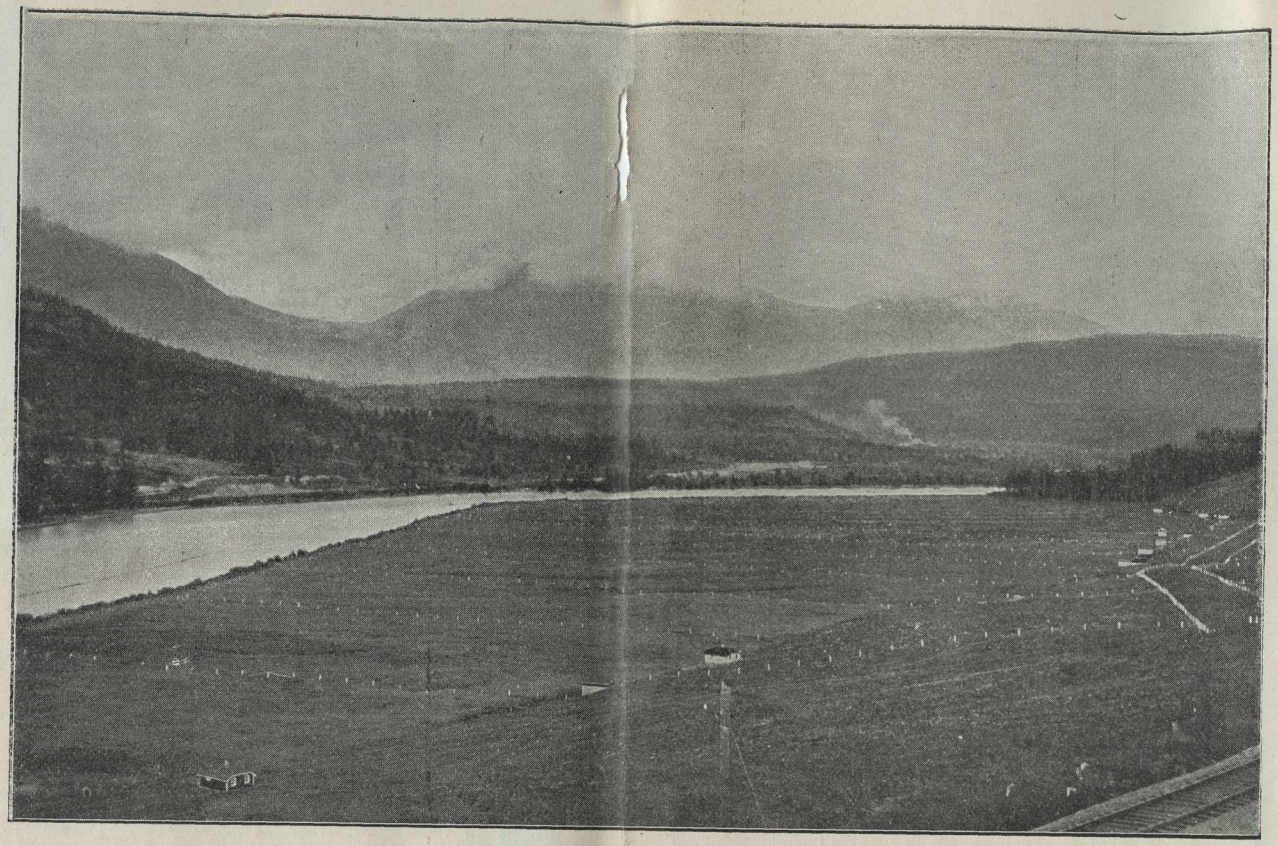

De gansch ingerichte hoeven in de Kolonie van Morrison, Bristisch Columbië (Zie bladzijde 9)

De groote prairie provinciën in West-Canada

Bijna alle pachters in België verlangen eigenaars te worden van hunne pachthoeve.

Gij hebt eene uitmuntende hoeve in pacht, de woning is geriefelijk ingericht, uw eigenaar is een vriendelijk man, en desniettegenstaande zoudt ge waarschijnlijk meer tevreden zijn, indien ge eigenaar waart van uw land. Zijn eigen meester zijn, alle nut trekken uit de verbetering aan de hoeve toegebracht, de gansche opbrengst van zijnen oogst, van de hoenders, koeien, schapen en varkens voor zich

kunnen houden, in 't kort meester zijn in zijn eigen huis, dat maakt den mensch wezenlijk gelukkig.

In België is het voor velen onmogelijk de noodige hulpmiddelen te vinden om eene hoeve te koopen en in te richten. Er valt daar niet aan te denken in een land waar de grond, de pacht en de meststoffen zoo duur zijn, waar de aankoop en het onderhoud van het vee zooveel kost, en de belastingen zoo hoog zijn. Meestal willen de eigenaars hunne landerijen niet verkoopen; zij willen ze slechts verhuren en dan nog niet altijd voor datgene waarvoor gij ze wilt gebruiken. Daarbij behouden zij zich zekere rechten voor, zooals het jachtrecht, enz. In vele kantons kan men er zelfs niet toe komen de minste hofstede te huren. Zulks spruit hier uit voort dat ons land een oud land is, met eene zoo dichte bevolking, dat er geene plaats genoeg is voor iedereen.

Al deze hinderpalen zullen u met reden onoverwindbaar schijnen, zoo lang het bij u zal vaststaan dat België het eenige land is waar een Belgisch landbouwer kan gelukken.

Canada staat voor u open. Dit land is driehonderd maal uitgestrekter dan België, en bezit zooveel goede gronden dat duizenden landbouwersfamiliën er zonder moeite eene uitmuntende vestiging kunnen vinden. De grond is er zoo goedkoop dat men hem kan bekomen voor den prijs dien men hier voor drie jaar pacht moet betalen.

Vele lieden durven het niet wagen naar Canada te gaan, omdat zij vreezen afgezonderd te zijn op die groote prairiën (grasvlakten), verre van alle nabuurschap. Zij weten niet hoe gemakkelijk men zich naar dit land kan begeven. Dank aan de prachtige stoomschepen en aan de zoo geriefelijk ingerichte treinen der Canadian Pacific Railway, dank aan de gemakkelijkheden, die de goed gevormde groepeering der kolonisten biedt, is de reis van België naar Canada niet ingewikkelder dan eene verhuizing uit Vlaanderen naar de provincie Luxembourg.

Dit boekje heeft voor doel u te bewijzen hoe een Belgisch landbouwer en iedereen, die landbouwer wenscht te zijn, eigenaar kan worden eener hoeve in West-Canada, langs de spoorweglijnen der Canadian Pacific Railway. Deze spoorwegmaatschappij bezit 2 millioen 800,000 hectaren — de oppervlakte van België — uitstekende gronden, die op kolonisten wachten. Deze maatschappij verlangt naar het grootst mogelijke getal goede landbouwers langs hare spoorweglijnen; zij verlangt dat deze landbouwers de gronden, die ze bebouwen in eigendom bezitten, dat zij in elkanders nabijheid wonen, dat er steden en dorpen, scholen en kerken zijn gelijk in Europa.

Om zooveel mogelijk de vestiging der Belgische landbouwers langs de spoorweglijnen te vergemakkelijken, heeft de Canadian Pacific Railway het volgende in voege gebracht :

A. DE LEENINGEN AAN DE LANDBOUWERS;
B. DE GANSCH INGERICHTE HOEVEN.

Zij heeft ook een plan gemaakt, volgens hetwelk de betalingen over twintig jaar verdeeld worden. Op die wijze kan men, met een zeer klein kapitaal, eene hoeve stichten van 24 hectaren, goed voorzien van gebouwen en vee.

Leeningen aan de Landbouwers

Om de nopens deze leeningen genomen maatregelen wel te doen begrijpen, zullen wij de volgende punten ontwikkelen :

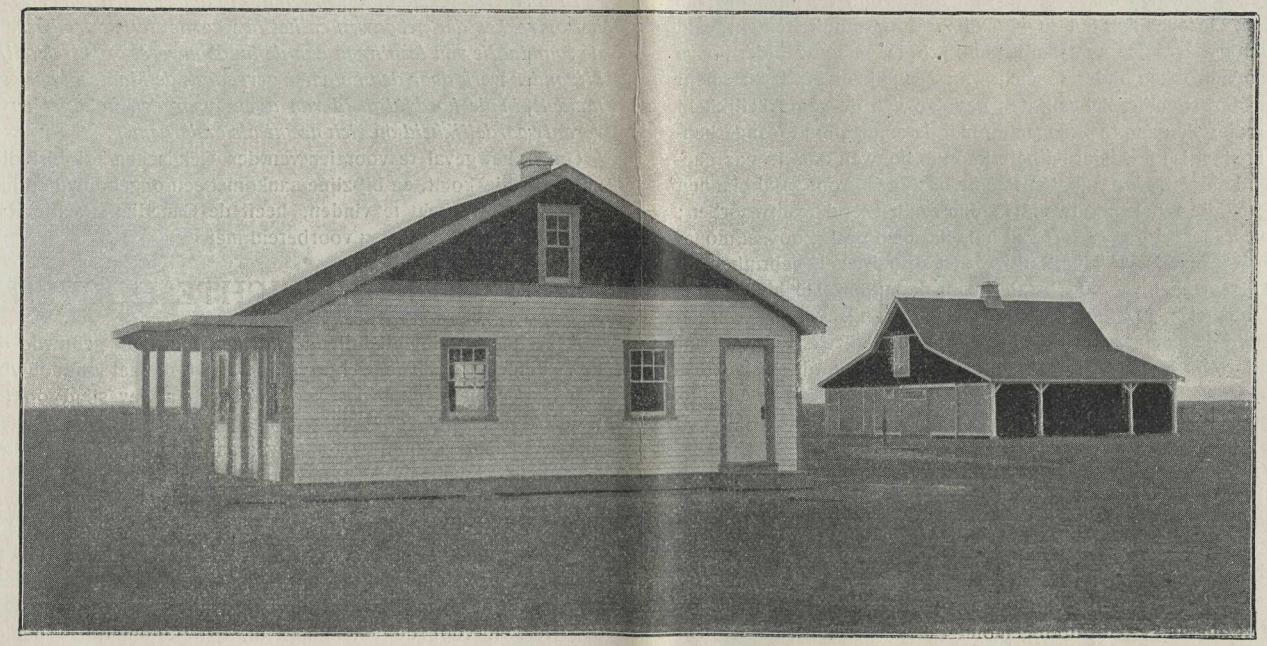

Model van gebouwen op de gansch ingerichte hoeven opgericht

1. De prijs van den grond. Deze verandert volgens de verschillende districten, en hangt af van den afstand van eene stad of van een spoorwegstation. Hij verandert ook volgens de qualiteit van den grond zelf. In de bevloeide districten van Zuid-Alberta, waar overvloedige oogsten van « luzerne » (eene klaversoort) de melkproductie zeer winstgevend maken, kost de grond tot 750 frank per hectare. De gemiddelde prijs der andere gronden verschilt van 162.50 tot 375 frank per hectare. De prijzen der gronden van de Canadian Pacific zijn, om het even in welk district, de gewone prijzen van dit district. Om den kolonist in staat te stellen zijnen grond met een klein kapitaal te bebouwen, heeft de Canadian Pacific Railway hooger gemelde combinatie aangenomen van terugbetalingen verdeeld over een termijn van twintig jaar tegen 6 t. h. interest.

2. Wat de bouwwerken, schuren en het in cultuur stellen van het land kosten. Niemand houdt er aan onder den blooten hemel te leven. Eene woonplaats en eene schuilplaats voor het vee zijn onontbeerlijk. De gemiddelde prijs der hoevegebouwen, welke voor een Belgischen kolonist passen, is van omstreeks 7,500 frank, zelfs wanneer die gebouwen op zeer eenvoudige wijze aangelegd zijn. Om de taak van den kolonist te vergemakkelijken, leent de Canadian Pacific Railway aan elken ernstigen kolonist de gelijke waarde eener som van 10,000 frank onder den vorm van gebouwen, omheiningen, enz., beploeging en bereiding van den grond ten opzichte van den oogst. Deze leening is terugbetaalbaar door annuiteiten verdeeld over twintig jaar mits interesten tegen 6 t. h. De gebouwen der hoeve worden opgetrokken onder toezicht van een bijzonder departement der Canadian Pacific, hetwelk, ten gevolge van de gemakkelijkheid om de materialen aan te brengen en met de aannemers te onderhandelen, in staat is spoediger en beterkoop te bouwen dan de pas aangekomen kolonist. De Canadian Pacific bezit een groot getal plannen van huizen, die aan de noodwendigheden van het land beantwoorden; de kolonist kiest zelf het soort van huis dat hem past. Zooveel mogelijk zal de Canadian Pacific Railway den kolonist zelf gebruiken en hem het gebruikelijke loon betalen voor de hulp welke hij zal verleenen aan het uitvoeren, op zijnen eigen grond, van de werken voorzien in de leening van 10,000 frank ; op die wijze zal hij zien dat hij wel de waarde van zijn geld heeft. Die leening wordt slechts toegestaan aan gehuwde kolonisten die het landbouwbedrijf reeds uitgeoefend hebben. De niet gehuwde kolonisten, die zich met hunne moeder of eene zuster vestigen, zullen dezelfde voordeelen genieten.

3. Wat het vee eener hoeve kost. Om eene hoeve van 64 hectaren van het noodige vee te voorzien, zou de kolonist eene som van 5,000 frank moeten uitgeven. De kolonisten die verstand van het verzorgen van dieren hebben en min of meer op de hoogte der plaatselijke conditiën zijn, zullen van de Canadian Pacific een voorschot van vee kunnen bekomen. Dit voorschot zal slechts verleend worden nadat de Canadian Pacific door een onderzoek zal vastgesteld hebben dat de kolonist in staat is het vee behoorlijk onder dak te brengen en een genoegzamen voorraad voeder bezit. Het voorschot zal bestaan in

een zeker aantal dieren, zooals koeien, varkens of schapen, zorgvuldig door kenners uitgekozen. De waarde van dit voorschot zal in geen geval 5,000 frank mogen overtreffen, en een bewijs dragende interest tot 8 t. h., zal den kolonist als waarborg moeten overhandigd worden.

Door aan de landbouwers op die wijze leeningen toe te staan, stelt de Canadian Pacific Railway u in de gelegenheid met goed gevolg in West-Canada 64 hectaren land te bekomen met een kapitaal van tien duizend frank of meer en met het vooruitzicht eigenaar uwer hoeve te worden binnen een tijdverloop van ten hoogste twintig jaar. Daar dit ontwerp voor doel heeft eene zoo dicht mogelijk bevolkte nederzetting tot stand te brengen, zult gij naaste geburen hebben, en bijgevolg scholen, kerken en markten in de nabijheid uwer hoeve. Daar de gronden der Canadian Pacific dicht bij de spoorweglijnen liggen, zult gij alle gemak hebben om uwe producten te verkoopen. De vervoertarieven voor de landbouwproducten zijn fatsoenlijk, en in het belang van den landbouwer worden ze gedurig verminderd naarmate het verkeer toeneemt. De tarieven zijn onderworpen aan het toezicht eener bijzondere commissie der Canadeesche regeering : de Commissie der spoorwegen.

Volgens de voorwaarden van het stelsel der leeningen aan de landbouwers wordt het huis van den kolonist slechts gebouwd na zijne aankomst op de plaats en nadat hij zijn land gekozen heeft.

Er dient wel verstaan te worden dat in al de contracten betrekkelijk het optrekken der gebouwen en het in waarde stellen der hoeve onder de combinatie van leeningen aan de landbouwers, of betrekkelijk alle bijzonder werk door den kolonist gevraagd, de Maatschappij slechts handelt in de hoedanigheid van agent voor den kolonist en geene verantwoordelijkheid op zich neemt als ondernemer.

Om in het geval te voorzien van den Belgischen kolonist die met zijne familie komt, en bij zijne aankomst een opgebouwd en in orde zijnde huis wenscht te vinden, heeft de Canadian Pacific Railway bijzondere nederzettingen voorbereid met

GANSCH INGERICHTE HOEVEN

Deze hoeven zijn uitsluitend voorbehouden aan gehuwde of van hunne moeder of zuster vergezelde mannen, die het landbouwbedrijf reeds uitgeoefend hebben. De koloniën zijn gevestigd op landen welke gunstig zijn voor het gemengde bedrijf (het aankweeken van dieren en den graanbouw), iets waaraan de Belgische landbouwer gewoon is. Zij hebben eene uitgestrektheid van 64 tot 128 hectaren en van iedere hoeve zijn 20 tot 40 hectaren beploegd en geëgd geworden in den loop van den zomer vóór de aankomst van den kolonist. Er zijn besproeibare en nietbesproeibare hoeven. Deze hoeven zijn met eene omheining afgesloten, putten zijn er geboord; geriefelijke huizen met vier plaatsen, alsook goede stallingen voor paarden en vee worden opgetrokken vóór de aankomst van den kolonist. De beploegde gronden zijn gewoonlijk in het begin der lente bezaaid geworden met haver, tarwe, gerst en aardappelen, zoodat de kolonist, wanneer hij

aangekomen is, geenen tijd verliest, en eene hoeve vindt die gansch in orde is. De gebouwen en de werken dezer hoeven kosten omtrent 13,750 frank en meer. De juiste prijs der werken (waarvan eene uitvoerige lijst wordt gegeven) welke op iedere hoeve verricht worden, wordt met eene som van 5 t. h. verhoogd om de kosten van toezicht te dekken. Deze som wordt gevoegd bij den prijs van den grond. Sedert 1913 is de geheele koopprijs eener gansch ingerichte hoeve in twintig jaar betaalbaar tegen eenen interest van 6 t. h. Evenals bij het stelsel der leeningen aan de landbouwers zal er, op dezelfde voorwaarden, aan de kolonisten der gansch ingerichte hoeven, eene som van 5,000 frank, onder den vorm van vee, voorschoten worden. Voor deze combinatie, gelijk voor die der leeningen aan de landbouwers, moet men bij de aankomst in Canada, over een kapitaal van **tien duizend frank** beschikken; de vervoer- en reiskosten zijn daarin niet begrepen.

Men moet wel begrijpen dat, in de beide hierboven verklaarde combinaties, de Canadian Pacific Railway geene gronden, door tusschenkomst harer agenten in België, aan kolonisten verkoopt die ze niet persoonlijk bezichtigd hebben. De Canadian Pacific Railway verkoopt hare gronden slechts aan kolonisten, die ze persoonlijk bezocht hebben, er zich voldaan hebben over verklaard en de verbintenis aangaan ze in cultuur te stellen. Men verlangt van u niet dat ge « eene kat in den zak koopt ». Eene volledige beschrijving van ieder der gansch ingerichte hoeven is ter beschikking van hen die deze combinatie verkiezen, en eene hoeve blijft hun voorbehouden tot dat zij ze bezichtigd hebben. Men vraagt aan niemand te koopen terwijl hij zich nog in België bevindt. Al wat men u vraagt is eene kleine som op afkorting in bewaring te geven tot bewijs van uwe goede trouw; deze som wordt u teruggegeven indien gij, na de hoeve bezocht te hebben, tot besluit komt ze niet te nemen. De vurigste wensch der Canadian Pacific Railway is, langs hare spoorlijnen kolonisten te hebben die tevreden zijn; zij verlangt niet land te verkoopen aan iemand die zulks niet wenscht en die niet gelooft dat hij zal kunnen welvaren met het bebouwen. Wij verlangen van u de vaste overtuiging dat de hoeve, die gij kiest, u in alle opzichten voldoet.

« Dat alles is goed en wel voor den landbouwer », zult gij zeggen. « maar hoe vindt dan de Spoorwegmaatschappij haar belang er bij? Waarom handelt alzoo de Canadian Pacific? » Het antwoord luidt dat het in 't belang van de Maatschappij is langs hare lijnen goede landbouwers te hebben met veel vee en geriefelijke huizen, die dicht bij elkander liggen. De Canadian Pacific Railway kent de vruchtbaarheid der gronden langs hare lijnen, en weet dat zij in den grond zelf een volkomen waarborg bezit voor hare leeningen aan de landbouwers. De ondervinding heeft haar geleerd dat de meest winstgevende afdeelingen harer spoorwegen diegene zijn, welke door sterk gekoloniseerde distrikten gaan. Daarom besteedt zij met genoegen een aanzienlijk kapitaal (450 millioen frank) aan leeningen aan landbouwers en gansch ingerichte hoeven, ten einde de landen welke haar in West-Canada nog overblijven, zoo dicht mogelijk te koloniseeren, want

zij weet dat het alzoo geplaatste geld wijselijk geplaatst is. Het is eene goede zaak, niet alleen voor den spoorweg, maar ook voor u.

De Canadian Pacific Railway heeft zich geene moeite ontzien om de reis naar uw nieuw verblijf in West-Canada, te vergemakkelijken. Zij heeft zeer belangrijke schikkingen genomen voor uwe reis en die uwer familie, voor het vervoer uwer meubelen en kleedingstukken, zoodanig dat alles zeer goed en met het grootste gemak geschiedt, en tegen gematigde prijzen voor het vervoer per schip en per spoorbaan. Dit is vooral waar voor de groepen kolonisten die Europa op bepaalde datums verlaten met de stoomschepen der Canadian Pacific of andere. Afzonderlijke kajuiten zijn voor deze groepen besproken geworden; afzonderlijke rijtuigen op de sneltreinen en somtijds bijzondere treinen zullen ter beschikking der kolonisten zijn. Gansch bijzondere maatregelen zijn er genomen geworden voor het vervoer van het reisgoed der kolonisten. Deze groepen zijn onder de begeleiding van ervaren leidsmannen geplaatst, wier diensten gansch kosteloos zijn. Bij hunne aankomst in de middenpunten welke zij gekozen hebben, worden zij kosteloos per rijtuig naar de onbezette landerijen gevoerd om deze te bezichtigen. Wanneer het land gekocht is, houdt het belang, dat de Canadian Pacific Railway in den kolonist stelt, nog niet op. Op verschillende punten der groote prairie-provinciën in West-Canada, heeft de Maatschappij vijf-en-twintig modelhoeven ingericht; door middel van voordrachten, proefnemingen en practische raadgevingen helpen de landbouwkundigen der Maatschappij den nieuw aangekomene om hem den aard van den landbouw in de streek te doen begrijpen.

Gansch ingerichte hoeven der Canadian Pacific gelegen op het lot 8110 en bekend onder den naam van Morrison Colony. Kootenay vallei (Britisch Columbië).

De Canadian Pacific Railway heeft twaalf hoeven gesticht op het hierboven vermelde lot. De oppervlakte dezer hoeven verschilt van 11 1/2 tot 27 acres (4.60 tot 10.80 hectaren). Al het land is ontgonnen en beploegd en iedere hoeve is omringd van eene omheining bestaande uit vijf ijzerdraden; de noodige poorten en deuren zijn er aan toegebracht.

Een huis met drie plaatsen benevens een stal voor zeven stuks vee zijn op iedere hoeve gebouwd.

De kolonie is gelegen in de « Columbia Kootenay Valley » en paalt ten noorden aan de rivier Kootenay, ten zuiden aan de spoorweglijn der Canadian Pacific gekend onder den naam van Crow's Nest Branch. De kolonie is zoodanig ingericht dat ieder kolonist een deel hoogland heeft voor het winnen van appelen en kleine vruchten; het overige

van het land paalt aan de rivier Kootenay, en is gechikt voor het gemengd bedrijf of voor de groententeelt.

De plaats waar zich de kolonie bevindt, beantwoordt ten volle aan het doel dat men beoogde, en men mag zeggen dat hare ligging uiterst goed is. In het distrikt zelf zijn er markten voor al de producten, en het vervoer per spoorweg of langs de gewone baan is er zeer gemakkelijk. Voegen wij daarbij dat men eenen weg heeft aangelegd die zich bij de groote baan aansluit, welke British Columbië doortrekt en naar de Prairiën provinciën leidt; op iedere hoeve heeft men in de helling van den heuvel trappen aangebracht om den toegang tot den weg en het vervoer der producten te vergemakkelijken.

In het district bevinden zich de volgende steden :

Granbrook, op 17 mijlen (27 kilometers) ten westen op de hierboven vermelde spoorweglijn, is het handels centrum van het district. Hare uitbreiding is verzekerd door verschillende nijverheden. zooals die van het hout, welke reeds vijf en twintig zagerijen telt. Ten gevolge van den groote rijkdom der wouden zal deze nijverheid nog gedurende een groot getal jaren toenemen.

In de stad treft men twee goede dagbladen aan, drukkerijen, verschillende goed voorziene magazijnen, steenbakkerijen, stoombleekerijen en gieterijen. De stad bezit eene uitmuntende electrische inrichting en is in staat de electriciteit voor de beweegkracht te leveren. Zij heeft eene goede waterleiding, en men is bezig met er een net van riolen aan te leggen. De telephoon verbindt al de centrums van het district, en stelt de bewoners, tegen een geringen prijs, in betrek king langs den eenen kant met het westen der Vereenigde-Staten, en langs den anderen met de Prairie provinciën.

Granbrook is de zetel van eene afdeeling der Canadian Pacific.

Fort Steele, op den spoorweg van de Kootenay-Central, bevindt zich ongeveer 12 mijlen (19 kilometers) ten noord-oosten der kolonie; het is eene mijnstad welker zaken steeds meer en meer uitbreiding nemen; haar voorspoed is verzekerd door de mijnen en de steeds toenemende kolonisatie in den omtrek.

Wardner op ongeveer 5 mijlen (8 kilometers) ten oosten van de kolonie gelegen, is het centrum van een uitgebreide boschnijverheid.

Ten oosten en ten westen van de Colonie treft men nog verschillende plaatsen aan alle centrums van mijn- of boschnijverheid.

Omtrent recht over de Colonie, op den overkant der rivier, ligt de nieuwe stad Bull River, waar de Canadian Pacific Railway eene groote zagerij heeft opgericht tot het vervaardigen van dwarsbalken en ander timmerwerk voor het aanleggen van spoorwegen. De Maatschappij bezit in den omtrek uitgestrekte wouden. Bull River bevindt zich op de Kootenay Central Railway, den nieuwen spoorweg dien de Canadian Pacific Railway nu aanlegt. Deze spoorweg zal naar Golden leiden op de groote lijn te Juckerson, welke 8 mijlen (12 kilometers) ten zuiden van Bull River ligt, en zal bijgevolg de gansche vallei der Columbia Kootenay doortrekken. De nieuwe lijn zal waarschijnlijk binnen een jaar voltrokken zijn, en zal veel bijdragen tot de ontwikkeling der vallei en der nijverheid, want een aantal mijnen worden slechts gedeeltelijk uitgebaat bij gebrek aan vervoermiddelen.

Mayook is de naastbijgelegen statie; zij ligt op een afstand van slechts 1 1/4 mijl (2 kilometers) van de Morrison Colonie; zij verleent toegang tot de steden van het westen, de markten der Prairiën en tot de koolcentrums van de Crow's Nest Pass in de richting van het oosten.

De gansche vallei is een prachtig landschap, alle soort van wild is er in overvloed in het gansche district en de rivieren zijn zeer vischrijk. In den herfst kan men zich ook met schuitjevaren vermaken.

Het klimaat is zeer gezond en het gansche jaar door zeer aangenaam. De stormen en de cyclonen zijn er onbekend; des zomers en des winters heeft men er schoone zonnige dagen. De zomers zijn droog met van tijd tot tijd zeer warme dagen, maar dewijl de temperatuur zeer droog is, is de warmte niet drukkend. Deze wordt overigens verfrischt door de lichte winden welke over de ijs- en sneeuwvelden der bergen waaien, en de nachten zijn altijd frisch. De winters zijn opwekkend en droog; de hemel is er doorgaans helder; schoone zonnige dagen en kalme nachten heerschen er over 't algemeen.

UITZICHT VAN HET LAND

De landbouwstreek van West-Canada begint ten oosten van de provincie Manitoba, en strekt zich ten westen uit tot aan het Rotsgebergte, dat is een afstand van omtrent 1,500 kilometers. In het oosten van Manitoba strekt deze streek zich ten noorden uit in de richting van het meer Winnipeg en zet zich zoo ver noordwaarts voort als westwaarts. Hoe meer men zich noordwaarts richt, hoe langer de dagen des zomers zijn en hoe spoediger de oogst rijpt, ofschoon het seizoen korter is. Men heeft met goed gevolg graan geteelt in streken welke, nog niet lang geleden, aanzien werden als zijnde de uiterste noordelijke grens van alle cultuur.

In de streek tusschen Winnipeg en Calgary — steden die 848 mijlen (1,400 kilometers) van elkander liggen — bestaat er reeds een dicht net van spoorwegen, hetwelk zich spoedig heeft uitgebreid om gemak van vervoer te verschaffen aan de duizenden kolonisten die in het land aankomen. Dit spoorwegnet breidt zich ook noordwaarts uit. Edmonton, 300 mijlen ten noorden van de grens der Vereenigde-Staten gelegen, is het centrum voor al wat het aanleggen van spoorwegen betreft.

Winnipeg ligt 230 meters boven den zeespiegel en de hoogte van het land neemt langzamerhand toe in de richting van het westen; Calgary, aan den voet van het Rotsgebergte, ligt meer dan 1,000 meters boven den zeespiegel.

Het zuidelijk gedeelte van deze uitgestrekte landbouwstreek bestaat uit weiden (prairiën) en bezit noch bosschen, noch kreupelhout,

behalve langs de rivieren en op den top van eenige heuvelen. Ten noorden van deze streek heeft het land het uitzicht van een park, want kleine bosschen wisselen af met de weiden ; meer ten noorden wordt het land steeds rijker aan hout om zich weldra met dichte wouden te bedekken.

GRONDSOORTEN

Er zijn verschillende soorten van gronden in West-Canada ; men treft er vochtige gronden aan die moeten gedraineerd worden, een vruchtbaren zwarten grond, een lichten, zandachtigen grond, en soms stukken zuurachtigen grond. Om die reden raad de Canadian Pacific Railway ten zeerste aan in West-Canada geene gronden te koopen, vooraleer men ze bezocht heeft. Het grootste gedeelte van den grond is goed, maar zelfs tusschen goeden grond is er verschil : den eene past beter voor den graanbouw, de anderen voor de gemengde boerderij. In gansch West-Canada zijn er geene betere gronden dan die der Canada Pacific Railway, die de eerste keus heeft kunnen doen en een plan heeft uitgevoerd dat de beste landbouwstreken doortrekt. Zij heeft dus het beste bekomen en heeft nog 2,800,000 hectaren land van eerste klasse, die op kolonisten wachten.

De algemeene kenmerken van den bodem der gronden van de Canadian Pacific zijn : 1° eene bovenlaag van zwarte aarde samengesteld uit klei, zand, en met tuinaarde doortrokken slijk ; zij is rijk aan nitraat en heeft eene dikte van 15 centimeters tot 6 meters ; al de tot het voedsel der planten noodige bestanddeelen bevinden er zich in behoorlijke verhouding en kunnen dadelijk benuttigd worden ; 2° een ondergrond van grijze klei, bevattende doorgans zand en soms kleine keitjes ; 3° harde klei bevattende dezelfde bestanddeelen als de vorige laag, maar vaster en meer steenachtig.

Waarschijnlijk vormden de groote prairiën, in het begin der tijden, eene groote binnenlandsche zee welke in den loop der eeuwen uitgedroogd is. Professor Shaw, een beroemde deskundige in deze zaken, heeft nauwkeurig den bodem in de drie provinciën onderzocht en de volgende verklaring afgelegd : « In den bovensten voet grond der provinciën Manitoba, Saskatchevan en Alberta zit meer rijkdom dan in al de bergmijnen van af Alaska tot Mexico, en meer dan in al de wouden die er bestaan tusschen de grenzen der Vereenigde Staten en de poolzee. » Vervolgens komt de waarde in aanmerking van de drie voet grond welke zich onder den eersten voet bevinden. De ondergrond heeft slechts eene ondergeschikte waarde vergeleken bij die van den bovengrond, maar indien den ondergrond niet goed is, wordt een zeker deel van den bovengrond krachteloos gemaakt. De rijkdom van den bodem kan niet geschat worden in hectaren. De maat zijner waarde is in evenredigheid van het nitraat, het phosphoorzuur en de potasch die hij bevat ; in andere woorden het is een voortbrengende rijkdom. Aldus beschouwd, zijn die gronden eene bron van onberekenbare waarde. Een hectare grond van gemiddelde hoedanigheid in West-Canada is meer waard dan twintig hectaren van

zulkend grond nabij de kust van den Atlantischen Oceaan. De landbouwer die eerst genoemde gronden bebouwt, kan er twintig achtereenvolgende oogsten op winnen, zonder dat de opbrengst veel vermindert, terwijl, om een enkelen winstgevenden oogst te bekomen, degene die de tweede bebouwt, aan de kooplieden in meststoffen een som moet betalen, waarvoor hij in West-Canada eene hectare grond zou kunnen koopen.

KLIMAAT

West-Canada ligt in het binnenland ; bijgevolg is het klimaat drooger, levendiger en helderder dan dat van België hetwelk, uit oorzaak van de nabijheid der zee, vochtiger is. De zomers zijn er warmer en de winters kouder, maar dewijl de lucht droog is, kan men de warmte en de koude beter verdragen. Dit droog klimaat met koude winters en warme zomers, en de aan nitraat zoo rijke bodem maken van West-Canada een ideaal land voor het winnen van harde tarwe, eene soort welke de meelfabrieken duur betalen. Het klimaat is bijzonder goed geschikt voor het hoornvee, voornamelijk voor die soort, welke men in het Westen en het Noorden van Europa aankweekt. Het is een gezond klimaat, dat op den mensch een heilzamen invloed uitoefent. De Canadeesche winter gelijkt veel aan de winters in zekere gedeelten van Zwitzerland, waar duizenden Belgische toeristen gaan overwinteren. Dit winterklimaat is voorzeker de beste vriend der landbouwers. De hevige vorst maakt den grond tot poeder, dringt er diep in door, verdeelt den ondergrond en maakt hem dus geschikt tot eene volledige doorweeking, wanneer in de lente de dooi zich voordoet. De lange, zonnige zomerdagen doen de oogsten veel sneller groeien en rijpen dan in Europa.

« Ieder oogenblik. zegt een Engelsche schrijver, de heer Léon Thwaite, bewondert men het van gezondheid schitterend gelaat der kinderen. Zij zien er sterk, gezond en gelukkig uit, en, om de kolonisatie aan te moedigen, ware het veel beter dat de Canadeesche landbouwers hunne kinderen wilden of mochten toonen, in stede van hun graan en hun vee te brengen aan de tentoonstellingen der genootschappen ter bevordering van den landbouw. Zeker zou geene enkele moeder kunnen nalaten het prachtige, en krachtvolle uiterlijke van het jonge Canadeesche geslacht te bewonderen. »

Onderstaande tabel duidt den gemiddelden tijd aan welke, van het oogenblik der zaaiing op een wel bebouwden grond in West-Canada, de verschillende oogsten noodig hebben om tot rijpheid te komen :

Tarwe	112 tot 120	dagen.
« Six-rowed », gerst (met zes rijen) .	97 tot 100	»
Gewone gerst	100 tot 110	»
Grijze erwten	110 tot 112	»
Haver	110 tot 118	»
Vlas	102	»

De gemiddelde regenval voor de Prairie provinciën is van omtrent 500 millimeters, wat niet veel is voor een landbouwstreek ; doch men mag niet vergeten dat de regens zich vooral voordoen gedurende de maanden Mei, Juni en Juli, dus op het oogenblik dat zij noodig zijn voor den groei der veldvruchten. Gedurende deze maanden vallen er gemiddeld 50 tot 125 millimeters regen per maand. In den herfst regent het doorgaans zeer weinig en des winters in 't geheel niet.

MAATSCHAPPELIJKE TOESTANDEN

Ofschoon het land gansch nieuw zij, geniet men er toch al het welzijn en al de gemakken van het hedendaagsche leven. Bijna al de steden in West-Canada zijn voorzien van eene waterleiding, van het electrisch licht en van de telephoon. De provinciale gouvernementen zijn in het bezit van al de telephoonlijnen in hunne provinciën en breiden hunne landelijke lijnen uit, naarmate de noodzakelijkheid er zich van doet gevoelen. De hotels zijn in het algemeen rein en geriefelijk ingericht ; de magazijnen zijn van al de artikelen voorzien, die de landbouwer verbruikt. Met eenige groote magazijnen, zooals Eaton, te Winnipeg, kan men schriftelijk onderhandelen Men vindt hun catalogus bijna op elke hoeve en, na onderzoek der afbeeldingen en der prijzen, kan de vrouw des landbouwers het verlangde bestellen. De groote steden zijn wel voorzien van bibliotheken en leeszalen ; in zekere provinciën bestaan er instellingen die aan de landbouwers kosteloos nuttige lezingen verschaffen. Al de steden hebben groote hospitalen, ondersteund door toelagen van den Staat en bijzondere giften. Weinige dorpen zijn er die geen klein hospitaal bezitten. In Canada ontbreken geen geneesheeren, en de Canadeesche ziekenverpleegsters hebben zulken goeden faam dat ze gansch Amerika door gevraagd worden.

De nieuwe aangekomene zal verwonderd staan over het groot getal automobielen in West-Canada. Men kan zich een goede auto aanschaffen tegen den prijs van 7,500 frank en meer. Vele landbouwers bezitten een auto.

De wet en de openbare orde worden gehandhaafd, in Manitoba, door de provinciale politie ; in Alberta en Saskatchewan, door de « Royal North West Mounted Police ». Dit korps, dat veel overeenkomst heeft met de Belgische gendarmerie, is een der voornaamste der wereld.

De orde en de eigendommen worden in de verst afgelegen deelen van Canada zoo wel geëerbiedigd als in de meest bevolkte landen der wereld.

UITZONDERINGSWETTEN

De wetten bepalen natuurlijk dat iedereen zijne schulden moet betalen indien ze regelmatig gemaakt zijn. Nochtans in de provinciën Manitoba, Saskatchewan en Alberta is eene wet in voege die, in sommige gevallen en wanneer er geene hypotheek bestaat, belet voor

schuld beslag te leggen op een zeker getal paarden, hoornvee, varkens en gevogelte, op eenige meubelen en op den voorraad van een jaar. Een landbouwer die zijn goed niet gehypothekeerd heeft en door ongelukkige omstandigheden in nood zou gebracht zijn, kan dus ten minste niet uit zijne woning gedreven worden.

Bijzondere instellingen, door de provinciale Gouvernementen bestuurd, zorgen voor de blinden, de doofstommen en andere.

Belangrijke dagbladen en tijdschriften worden in alle groote steden van West-Canada uitgegeven, en zelfs in verwijderde en weinig gekoloniseerde districten wordt meestal, in het voornaamste dorp, een weekblad gedrukt.

OPENBAAR ONDERWIJS

Een concessie van een achttiende gedeelte der landen van West-Canada is voorbehouden om het stichten en de goede werking der scholen te verzekeren. Daardoor worden aan de begrooting van het openbaar onderwijs aanzienlijke hulpmiddelen verschaft, welke een uitmuntend schoolstelsel voor gevolg hebben. De scholen zijn onzijdig en hebben een nationaal karakter. De nieuwe aangekomene staat verwonderd over de afmetingen der scholen in zeer kleine dorpen der prairie. De school is meestal het grootste en schoonste gebouw van het dorp. Het onderwijs is kosteloos, behalve dat er zeer lichte aksen worden geheven ; het is zeer practisch ingericht.

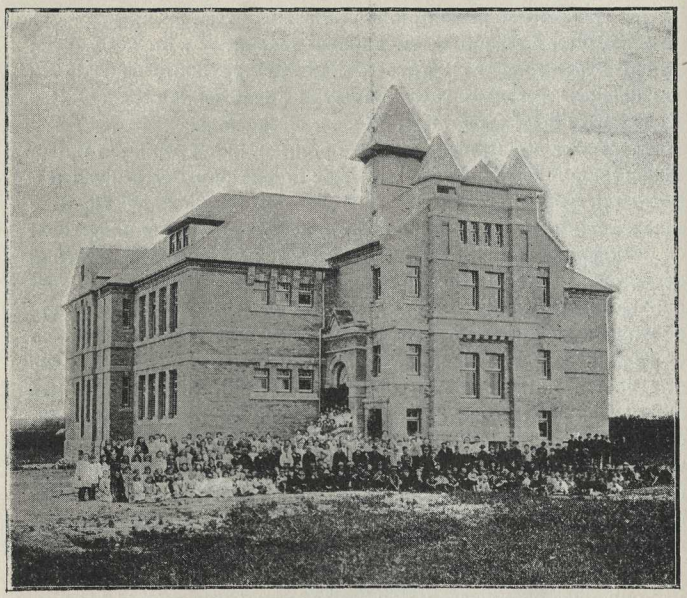

Eene school te Red Deer, Alberta

In het lager onderwijs worden de schoolboeken kosteloos verschaft.

Het schoolgeld is gering, omdat het Gouvernement aanzienlijke toelagen schenkt. Ieder onderwijzer moet een staatsdiploma van een zekeren graad bezitten en de lessen der Normaalschool gevolgd hebben. Er bestaat eene commissie om de scholen te onderzoeken, en iedere school wordt tweemaal in het jaar bezocht.

Hoogere en technische scholen bestaan in de groote steden. Winnipeg, Saskatoon, Edmonton en Calgary bezitten elk eene universiteit. Landbouwgestichten dragen het hunne bij om het jonge geslacht op den weg des voorspoeds te brengen.

KERKEN

Een der eerste gebouwen, welke in ieder nieuw district in Canada wordt opgericht, is de kerk. Wanneer de kolonie weinig bevolkt is, worden de goddelijke diensten doorgaans in de scholen verricht, en des zomers dikwijls in de open lucht.

De volledigste godsdienstvrijheid heerscht in Canada. Er is geen Staatsgodsdienst. Er bestaan christene kerken van alle sekten, maar in het Westen zijn zekere godsdienstige sekten geneigd om alle strijdigheid van gedachten ter zijde te stellen en zich in eene gezamenlijke aanbidding te vereenigen. De zondagrust wordt in West-Canada zeer streng nageleefd. De sekten die tegenwoordig de meeste aanhangers hebben, zijn de Roomsch-Katholieken, de Methodisten, de Presbyterianen, de Anglicanen, de Doopsgezinden en de Congregationalisten. In de steden nemen « De Christene Vereeniging voor Jongelingen » en « De Christene Vereeniging voor Meisjes » een werkzaam deel aan het maatschappelijk leven.

TAKSEN en BELASTINGEN

Het Federaal Gouvernement verleent aan de verschillende provinciën belangrijke toelagen, waardoor de belastingen in West-Canada zeer gering zijn.

Het Federaal Gouvernement vindt al zijne hulpbronnen in de inkomsten der douanen en in de accijnsrechten. Er bestaat geene belasting op het inkomen. De Provinciale Gouvernementen heffen zeer lichte taksen voor het Openbaar onderwijs. Er bestaan ook gemeentelijke belastingen om zekere werken uit te voeren, zooals plaatselijke verbeteringen. Er zijn geene taksen voor den openbaren bijstand, daar er geene noodlijdenden zijn. De gebouwen, de cultuurplanten, de landbouwgereedschappen zijn in de landelijke districten vrij van belastingen.

De leeningen welke de Canadian Pacific aan de landbouwers toestaat, zijn dus aan geene bijgevoegde taks onderworpen. De grond alleen is belastbaar, en wordt geschat volgens de waarde der niet verbeterde gronden derzelfde soort, welke er zouden naast liggen. **De landbouwer trekt dus de geheele winst van de werken welke hij op zijn land uitvoert.**

Algemeene condities van den landbouw in West-Canada

West-Canada staat tegenwoordig bekend als zijnde het land dat het meest tarwe voortbrengt, vooral wat betreft de verscheidenheden harde tarwe, die door de meelfabrieken duur betaald wordt. De tarwe geeft een uitmuntend meel voor gewoon of menagebrood. West-Canada biedt ook prachtige gelegenheid voor het gemengde bedrijf, dat is, het kweeken van vee vereenigd met den graanbouw. De landbouwer, die zich tevreden stelt met het winnen van tarwe, kan, zonder zich veel moeite te geven, in de goede jaren aanzienlijke winsten maken ; maar een ervaren landbouwer weet dat, zelfs in de beste landen, er goede en slechte jaren zijn en dat de gemengde boerderij meer zekerheid geeft en meer opbrengt. Is de tarwe door de vorst beschadigd, dan maakt zij nog een uitmuntend voedsel uit voor de varkens, en de varkens brengen veel op in West-Canada. De heer Hall Carleton, een Engelsche landbouwer in Alberta gevestigd, zeide : « Ik bereken mijne winsten niet meer in hectoliters koren per hectare ; ik bereken ze in varkens per hectare ! »

In de volgende bladzijden zullen wij over het kweeken van dieren en het gemengde bedrijf spreken, maar terzelfder tijd eene belangrijke plaats aan de tarwe gunnen, die de voornaamste oogst van West-Canada zal blijven.

MOET DE BELGISCHE LANDBOUWER ONDERVINDING VAN HET LAND HEBBEN?

Alhoewel een landbouwer, hetzij in België, hetzij in Canada, nooit te veel ondervinding kan hebben, mag geen Belgisch landbouwer aarzelen om zich in Canada te gaan vestigen omdat hij niet op de hoogte van de methoden van dit land is.

De algemeene regels van den landbouw zijn overal dezelfde. Er is natuurlijk eenig onderscheid dat men moet toeschrijven aan het verschil van klimaat, het vallen van den regen, de hoogte van het land, het verschil van grond, enz., maar de Belgische landbouwer, die landbouw verstaat, moet niet aarzeelen om, zonder de minste voorafgaande ondervinding, eene hoeve in Canada te nemen. Gij moet hiervan wel overtuigd zijn dat ge niet al weet, wat ge moet weten, wanneer ge u, in een voor u nieuw land, aan den akkerbouw overgeeft. Vooral moet gij oogen en ooren openen, en den mond zooveel mogelijk gesloten houden. Ga wel den man na, die de beste landbouwer van uw distrikt is. Aarzel niet inlichtingen te vragen. Men geeft geen bewijs van domheid door uitleggingen te vragen in een nieuw land ; men geeft bewijs van gezond verstand. Houd u gedurig in betrekking met de modelhoeven van het Gouvernement, en lees een

goed landbouwblad, dat over den landbouw in uw distrikt handelt. Niets kan beletten dat een landbouwer gelukt, die alzoo doet.

CANADEESCHE MUNT

De kolonist zal zich aan de Canadeesche munt moeten gewennen die, evenals in België, op het decimaal stelsel gegrond is. Een dollar heeft omtrent de waarde van vijf frank. De munt is in 't algemeen voorgesteld onder den vorm van bankbriefjes vertegenwoordigende eene waarde van een dollar en meer.

De meeste gebruikte geldstukken, en hunne benaderende waarde in Belgisch geld, zijn :

De Canadeesche cent (sou) is 5 centiemen waard.

Het Canadeesche vijf centstuk geldt 25 centiemen.

Het Canadeesche 10 centstuk geldt 50 centiemen.

Het Canadeesche 25 centstuk geldt fr 1.25.

Het Canadeesche 50 centstuk geldt fr. 2.50.

Dit is omtrent de waarde dezer geldstukken. De eigenlijke waarde van den Canadeeschen dollar verschilt volgens den wisselkoers van fr. 5.20 tot fr. 5.25, maar over 't algemeen kan men in het dagelijksch gebruik, zijne waarde schatten op 5 frank.

Het Gouvernement geeft bankbriefjes uit van een dollar (5 frank), 2 dollars (10 frank) en 5 dollars (25 frank). De Canadeesche banken genieten een privilegie van den Staat en geven bankbriefjes uit van $ 5, $ 10, $ 20, $ 50, $ 100 ($ beteekent dollar).

De meeste gebruikte canadeesche gewichten en maten hebben omtrent de volgende waarde :

Acre = 40 aren.	Pint = 1/2 liter ongev.	Eng. pond = 453
Voet = 31 cm.	Quart = 1 liter.	Ton (2000 pond) =
Yard = 91 cm.	Gallon = 4 1/2 liters.	906 liters.
Mijl = 1609 meters.	Bushel = 36 liters.	

" SPOED ,,

Eene zaak moet de Belgische kolonist zich wel in het verstand prenten als hij naar Canada gaat. Wanneer de lente komt en de verschillende werkzaamheden op het veld in gang zijn, moet hij als kenspreuk aannemen : « Spoed ».

In vergelijking met België zijn de seizoenen kort en de bebouwde velden zeer uitgestrekt. Dank aan de moderne werktuigen kan een man meer land bezaaien dan hij kan oogsten. Hij moet zich dus in de lente spoeden en vroeg zaaien. Wanneer de oogsttijd daar is, mag de landbouwer geen minuut verliezen. Elke uur is geld waard. Dat wil niet zeggen dat men in Canada harder moet werken dan in andere landen. Alles wel ingezien, is het tegenovergestelde waar. De landbouwer gebruikt hier machienen, die, overal waar het mogelijk is, den handenarbeid uitsparen, maar hij kent de waarde van den tijd in critische stonden van het jaar, en gedurende den zaaitijd en den oogsttijd wordt nergens meer vlijt ten toon gespreid dan op eene Canadeesche hoeve.

In de zomer, een tijdperk van gedurige werkzaamheid, de winter is daarbij vergeleken, een tijdperk van rust.

Duizenden kolonisten beginnen klein en hebben het eerste en het tweede jaar gedurende de wintermaanden weinig te doen. De kolonist

Een veld met Zomertarwe

die vooruit wil heeft nochtans spoedig genoeg van de rust en brengt op zijne hoeve paarden en koeien, vet vee, varkens, schapen en pluimgedierte. Hij zal misschien maar klein beginnen, maar na eenige jaren zal hij verbazend vooruitgegaan zijn. De landbouwer zal alsdan in staat zijn gansch het jaar door werklieden te gebruiken. Hij zal hen aan betere voorwaarden kunnen aanwerven dan wanneer hij hen slechts in den zomer gebruikt ; zijne boerderij vestigt zich op vasten en blijvende grondslagen, en elke maand van het jaar geeft zijne hoeve hem inkomsten.

ZOMERTARWE

De zomertarwe is de groote oogst van den landbouwer in de groote prairie provinciën. De meest gekende soort is de « Rede Fife ». Zij schikt zich goed naar het klimaat en is meer verspreid dan alle andere soort. De praktische ondervinding in Canada heeft de landbouwers overtuigd dat het beter is zich te houden bij enkele graansoorten, wier deugdelijkheid bewezen is, dan eene menigte nieuwe verscheidenheden te hebben, en dat de beste uitslagen bekomen worden, als men de qualiteiten, als goed zijnde gekend, verbetert door ze uit te kiezen en zorgvuldig te verbouwen. Gedurende eenige jaren zijn groote popingen aangewend geworden om aan de luchtstreek verscheidenheden te doen gewennen die spoedig rijpen. Wanneer die uitslag bekomen is, is het moeilijk de opbrengst en de qualiteit in stand te houden ; maar de soorten gekend onder den naam van Preston, Huron, Stanley en Percy, vereenigen de voordeelen van opbrengst, qualiteit en spoedige rijpheid. Hoe meer men naar het Noorden gaat, hoe korter het seizoen is, maar in den zomer zijn er de dagen langer, en eene snel rijpende tarwe zou toelaten deze graansoort nog meer noordwaarts te kweeken. Deze taak heeft de Canadeesche vereeniging tot het winnen van zaaizaad, op zich genomen. Een lid kiest eene tarwesoort — de « Red Fife » bijvoorbeeld — en verschaft zich graan genoeg om een stuk grond van eerste klasse en van ten minste 10 aren, te bezaaien. Alvorens te oogsten, kiest men, onder de sterkste planten, een voldoende getal aren tarwe om het volgende, jaar 10 aren land te kunnen bezaaien. Wanneer de landbouwer op die wijze de reglementen der Vereeniging voor het uitkiezen van zaad, gedurende eene periode van drie jaar gevolgd heeft, en hij er toe gekomen is uitmuntende qualiteiten voort te brengen. wordt hij door de Vereening op het register ingeschreven. Deze Vereeniging ontvangt subsidies van het Ministerie van Landbouw, wat nog een doorstaand bewijs is van den pratischen steun welken het Gouvernement aan de landbouwers verleent.

DE ZAAITIJD EN DE OOGST

De landbouwer die zich met de tarwe-cultuur bezig houdt beploegt bij voorkeur de prairie tusschen het begin van Mei en het einde van Juni. De reden van deze handelwijze is klaar en duidelijk. De goede uitslag van een oogst in Canada hangt zeer dikwijls af van de hoeveel-

Eerste beploeging der Prairie

heid vochtigheid die zich in den grond bevindt, en indien deze in het begin van het seizoen beploegd en fijn geëgd wordt, bewaart hij de vochtigheid voortkomende van de regens ; alzoo bevat hij de vochtigheid van twee jaar om den eersten oogst voort te brengen. In de lente, is het een belangrijk punt te zaaien zoohaast het weder zulks toelaat. De tarwe wordt gezaaid tusschen den 10den April en den 20sten Mei, op den voet van 1 1/4 bushel à 2 bushels per acre (86 à 136 kilos per hectare) Drie maanden en half à vier maanden na de zaaiing kan het graan gemaaid worden.

De oogsttijd is het tijdperk der drukste werkzaamheden. Het afmaaien geschiedt immer met behulp van machines die in schooven binden naarmate ze afmaaien, eene breedte hebben van 2m10 tot 2m40 en door vier paarden getrokken worden of, in sommige gevallen, door gazoline-trekmachines. Het dorschen heeft doorgaans op het veld zelf plaats, zonder dat de schooven in mijten worden gezet. De eigenaars der dorschmachines zijn gewoonlijk vergezeld van de noodige werklieden, behalve voor het vervoeren van het gedorschen graan, wat de landbouwer zelf doet. Zij hebben ook woonwagens, waarin men kookt voor de manschappen en waarin deze huisvesten, zoodat de vrouw van den landbouwer weinig meer werk heeft gedurende den dorschtijd.

De dorschmachine is voorzien van een toestel dat de schooven in de machine sleept, zoodat men ze er niet moet induwen en bijgevolg een of twee werklieden uitspaart. Draaiende messen snijden de koord der schooven door ; twee karren te gelijk storten hunne schooven uit, die in de machine worden gesleept waar het graan wordt gedorschen. Door een machtig blaastuig wordt het stroo, langs eene breede buis, naar buiten geworpen. Een ketting met tuimelbakken brengt het graan boven op de machine ; het wordt automatisch, per halve bushel te gelijk, gewogen en zooals het is in een wagen gestort, welke gereed staat om het te ontvangen. Zoohaast de wagen vol is, voert men hem dadelijk naar de statie, van waar hij naar de markten wordt verzonden of naar de elevators (magazijnen), waar hij blijft in afwachting dat er wagons komen of dat er eene stijging der prijzen plaats hebbe. Al dat werk wordt met een minimum van arbeidsloon verricht.

Men dorscht gemiddeld 1,200 à 1,500 bushels (452 à 540 hectoliters) per dag, maar somtijds gebeurt het dat men tot 2,000 bushels (720 hectoliters) dorscht.

De kosten van in bebouwing stellen voor den eersten oogst zijn nagenoeg de volgende :

	Frank per hectare	Dollars per acre
Eerste bewerking met den ploeg en de schijfegge.	74.40	5.95
Inzaaiing.	6.25	0.50
Tweemaal eggen	4.40	0.35
Zaaizaad : 1 1/2 bushel tegen gemiddeld 90 cents per bushel	16.90	1.35
Afmaaien	5.00	0.40
Koord	3.75	0.30
In schooven binden	2.50	0.20
Dorschen : 19 bushels à 9 cents per bushel of 45 centiemen per bushel (36 liters)	21.40	1.71
	Fr. 135.25	$ 10.81

De hierboven aangehaalde cijfers zijn, wel te verstaan, benaderend, maar mogen, in hun geheel genomen, aanzien worden als juist zijnde.

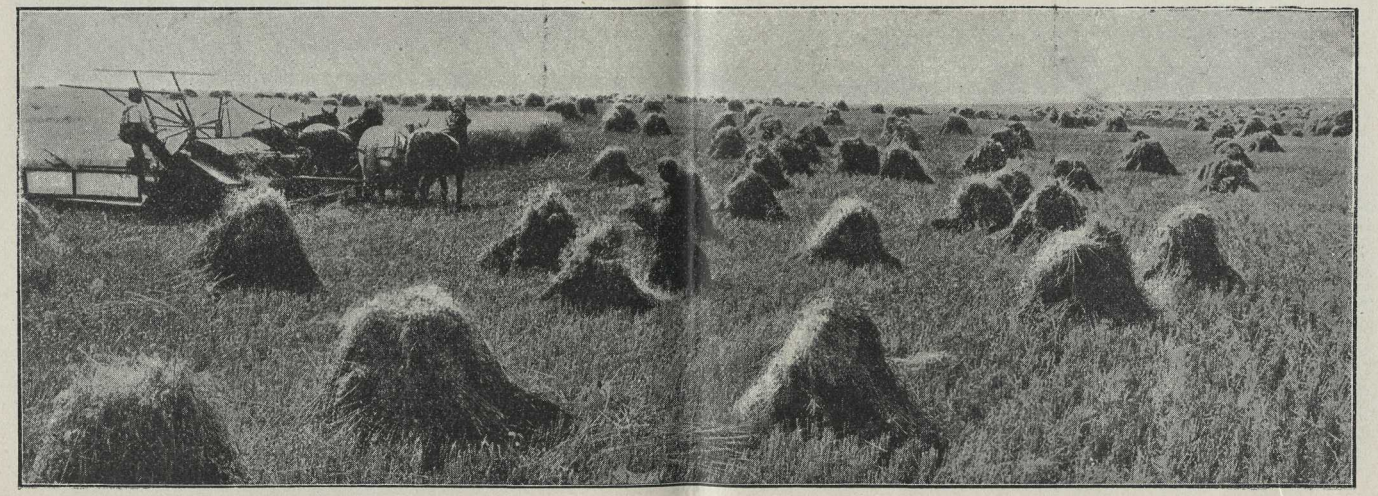

De oogst

De kosten door den eersten oogst veroorzaakt zijn van $ 9.86 per acre, dat is fr. 123.25 per hectare. De kosten van den volgenden oogst bedragen $ 7.21 per acre, dat is 90 frank per hectare. De landbouwer moet nu immers geen maagdelijken grond meer omploegen en voorbereiden; hij moet nog slechts het stoppelveld omploegen, wat hem $ 1.85 per acre of 23 frank per hectare zal kosten. De winst hangt veel af van den prijs van het graan. Stellen wij hem op 80 cents (4 frank) per bushel. Hij is veel lager en ook veel hooger geweest, maar lange jaren reeds hebben de markten dit cijfer overschreden, en daarom meenen wij dat men er niets kan tegen inbrengen. Er is dus een schijnbare winst van $ 5.34 per acre (fr. 99.87 per hectare) het tweede jaar. Deze winst is nochtans slechts schijnbaar, want wij hebben er niet van afgetrokken de interesten van het kapitaal geplaats in land, werkzaamheden, vee, enz., en ook niet het onderhoud van menschen en paarden gedurende het werkelooze tijdperk van het jaar. Wij hebben ook geene rekening gehouden van het land dat eens braak zal moeten liggen. Wanneer men nochtans al die factoren in aanmerking neemt, blijft er nog een uiterst schoone kans over voor iemand die slechts over kleine middelen beschikt, en veel zekerheid voor hem die verstand en geld bezit. Men mag ook niet vergeten dat deze cijfers rekening houden van de waarde van den door den landbouwer zelf verrichten arbeid; eveneens geeft men de profijten niet in overweging genomen voortspruitende uit het opkweeken van dieren, welke met de nevenproducten der hoeve gevoed worden, of uit de vogelteelt en de melkerij, beide zeer winstgevende vakken van de landbouwnijverheid in West-Canada.

DE VERKOOP VAN HET GRAAN

In Canada wordt het graan verkocht volgens de qualiteiten vastgesteld door de wet. De inspecteurs van het Gouvernement beslissen over de qualiteit van al het graan dat uitgevoerd wordt. De commissaris der entrepôts of magazijnen, wiens bureelen te Winnipeg, in Manitoba zijn, is een ambtenaar van het Gouvernement. Het is hem niet toegelaten het minste persoonlijk belang in den graanhandel te hebben. De wet verleent hem het volledige toezicht over den graanhandel, opdat deze gedreven worde gelijk het betaamt.

Bijna al het graan van Manitoba, Saskatchevan en Alberta gaat door de elevators (graanmagazijnen) van het binnenland. Sommige dezer elevators zijn het eigendom der landbouwers, maar de meeste behooren aan graanhandelaars of meelfabrieken. Al de graanhandelaars moeten eene vergunning van het Gouvernement hebben en borg stellen, zoodat de landbouwer gevrijwaard is tegen alle oneerlijk inzicht of geldelijke verlegenheid van den handenlaar. In bijna al de spoorwegstations van West-Canada treft men een of meer elevators aan.

Een landbouwer kan zijn graan aan den elevator voor gereed geld verkoopen, doch wanneer hij zulks verkiest, kan hij zijne tarwe eenigen tijd houden indien hij hoopt eenen beteren prijs te bekomen. Hij kan ook zijn graan in den elevator voor zekeren tijd laten, en ontvangt dan een bewijs hetwelk de quantiteit en de qualiteit van zijn graan vaststelt. Hij kan ook nog zijn graan rechtstreeks op eenen wagon laden zonder door den elevator te passeeren. De landbouwer, die slechts eenige honderden bushels zou te verkoopen hebben, kan

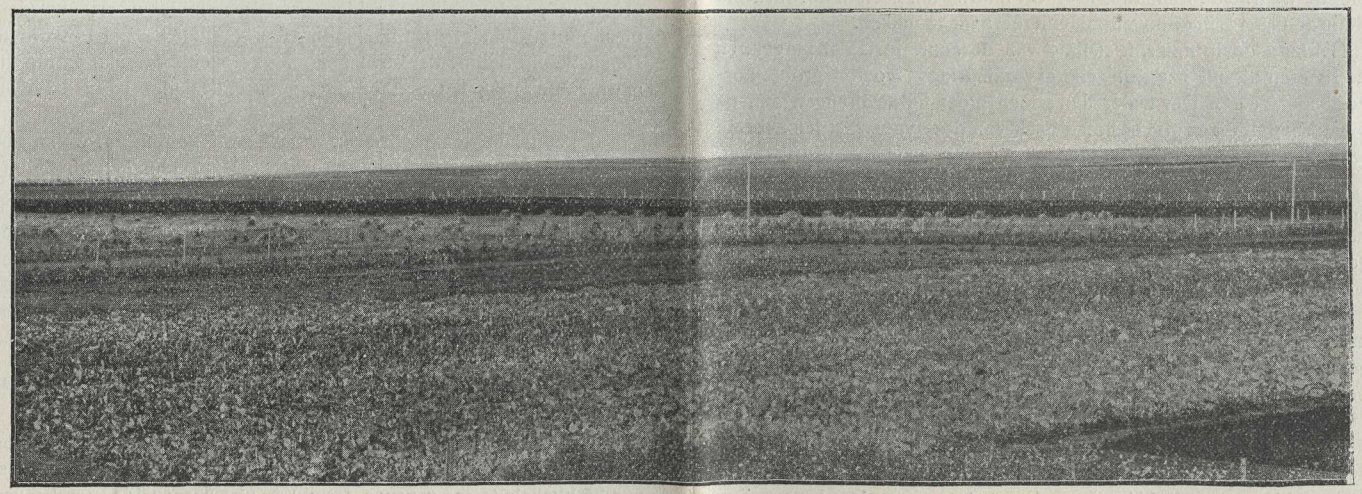

Aanwijzende hoeve van Strathmore in het besproeid District

dus op verschillende manieren zijn graan aan den man brengen. In bijna ieder station zijn er platvormen, welke den landbouwer toelaten zijn graan dadelijk op den wagon te laden, en de behandeling van het graan vergemakkelijken. Aan al de spoorwegstations van waar het graan per wagon verzonden wordt, treft men zulke platvormen aan. De landbouwer heeft nog een ander voorrecht; aan verscheidene belangrijke stations zijn er meelfabrieken, waaraan de landbouwer zijn graan kan verkoopen.

West-Canada biedt een uitgestrekt arbeidsveld aan voor de maalderij, en verscheidene groote meelfabrieken, die dagelijks meer dan 5,000 bushels (1,800 hectoliters) tarwe verwerken, bestaan er of worden er opgericht. Deze meelfabrieken zijn van groot belang voor den landbouwer die er ook, in goede voorwaarden, zemelen en andere nevenproducten voor het voeden der dieren kan bekomen.

De prijs van het graan hangt grootendeels af van de koersen der Beurs van Liverpool, welke een der voornaamste markten der wereld is voor de prijzen der granen en andere voedingsmiddelen.

DE BESPROEIING IN ALBERTA

De Canadian Pacific Railway heeft een uitgebreid besproeiings stelsel tot stand gebracht hetwelk toelaat een aanzienlijke oppervlakte in Zuid-Alberta te besproeien. Uit het inrichten van kostbare besproeiingswerken moet men echter niet afleiden dat Zuid-Alberta een dorre, woeste streek is. Een zoodanig besluit zou gansch tegenstrijdig zijn met de waarheid ; de natuur heeft dit district ten zeerste bevoordeeld door de besproeiing mogelijk en uitvoerbaar te maken.

Het land daalt in zachte helling van de conterforts der bergen, en de rivieren die uit het Rotsgebergte ontspringen voeren groote hoeveelheden zeer zuiver water aan ; men moet hulde brengen aan de Maatschappij die er toe besloten heeft van deze voorwaarden gebruik te maken om den landbouwer tegen het gebrek aan water te vrijwaren.

Alhoewel de graanlanden in Zuid-Alberta onder de rijkste der gansche wereld zijn en zonder besproeiing onovertreffelijke oogsten hebben opgebracht, heeft de ondervinding nochtans bewezen dat de voortbrengende kracht van dezen grond grootelijks kan vermeerderd worden door het doelmatig aanwenden van besproeiing.

Om nauwkeurig te bepalen wat daaromtrent kon gedaan worden, heeft de modelhoeve van den Staat te Lethbridge eene reeks proeven gedaan voor doel hebbende niet van te bewijzen dat het eene stelsel beter was dan het ander, maar wel van gunstige uitslagen te bekomen zoowel op besproeide als op niet besproeide landen. De uitslag dezer proefnemingen heeft bewezen dat de besproeiing de opbrengst der volgende oogsten vermeerderde in de verhoudingen hieronder aangeduid, met betrekking op de uitslagen zonder besproeiing bekomen :

	Vermeerdering		Vermeerdering
Aardappelen . . .	260 p. c.	Mangolds	102 p. c.
Rapen	200 »	Grijze erwten. . .	73 »
Suikerbeeten . . .	184 »	Gerst met twee rijen	69 »
Peeën	141 »	Gerst met zes rijen .	45 »
Maïs.	128 »	Zomertarwe . . .	33 »

Op besproeide gronden, heeft de tarwe 43 1/2 bushels per acre opgebracht, dat is 2.963 kilos per hectare ; in het goede seizoen heeft de tarwe opgebracht, zonder besproeiing, 33 bushels per acre, dat is 2,242 kilos per hectare De cijfers voor de gerst met zes rijen waren opvolgenlijk 61 1/2 en 48 1/4 bushels per acre, dat is 3,343 kilos en 2,631 kilos per hectare. De gerst met twee rijen heeft op besproeide gronden opgeleverd 65 bushels per acre (3,533 kilos per hectare), en zonder besproeiing 49 1/2 bushels per acre (2,718 kilos per hectare). De aardappelen hebben gegeven op besproeide gronden 249 1/2 bushels per acre (kilos per hectare), en 149 1/2 bushels per acre (10,992 kilos per hectare), zonder besproeiing. De andere oogsten hebben insgelijks, tengevolge der besproeiing, grootere opbrengsten gegeven in de hierboven aangeduide verhoudingen.

De besproeiing is de intensieve landbouw, dat wil zeggen dat men uit den grond trekt al wat hij geven kan. De besproeiing is vooral nuttig voor de nijverheidsplanten en de kunstmatige voederplanten onder welke de alfalfa (luzerne) den eersten rang heeft ingenomen ; zij bevoordeelt dus het opkweeken van dieren en vooral de melkerij. De melkboer, die op besproeide gronden gevestigd is, heeft water in overvloed voor zijn vee en zijne velden, en bevindt zich dus in bijzondere gunstige voorwaarden. De teelt van groenten en kleine vruchten voor de markten der steden, zooals Calgary en Lethbridge, is een zeer loongevende onderneming ; want tot nu toe moeten de groenten en de kleine vruchten grootendeels ingevoerd worden, ofschoon ze met goeden uitslag in Alberta kunnen geteeld worden. De snelle uitbreiding der bovengenoemde steden toont aan dat op die markten de vraag het aanbod nog gedurende lange jaren zal overtreffen.

Wij laten hier eenige brieven volgen van kolonisten, welke een denkbeeld geven van wat men op besproeide gronden kan uitvoeren :

« Standard, Alberta, 6 September 1913.

» Ik ga in eenige regels mijne meening doen kennen omtrent de besproeiing en de uitkomsten welke ik bekomen heb.

» In 1912, heb ik een gersteveld besproeid ; het heeft 20 bushels meer per acre opgebracht en was twee weken eerder rijp dan de gerst welke niet besproeid was geworden. In 1913, heb ik 30 acres gerst besproeid en de uitslag is zeer goed geweest ; ik zal omtrent 50 à 60 bushels per acre hebben en ik heb ze eerder afgesneden dan de gerst die niet besproeid was geworden.

» Ik heb mijne landen in de laatste herfst besproeid met het oog op de tarwecultuur. De besproeide gronden hebben eene opbrengst van 35 bushels tarwe gegeven, terwijl de niet besproeide gronden van hetzelfde veld nagenoeg 30 bushels per acre zullen opbrengen.

» Ik wil ook spreken van het water onder het opzicht van de varkensfokkerij. Versch water vloeit altijd door mijne weiden, en daaraan meen ik te danken te hebben dat ik ten minste 50 cents per dag bespaar, wat op zijn minst geschat is, want er moet rekening gehouden worden van de kosten door het pompen van water veroorzaakt, namelijk van de gazoline en het loon van den man die het pompen bewaakt. Voor de varkens gebruik ik het water van Mei tot October. Zulks maakt, tegen 50 cents per dag, eene besparing van 75 dollars. Buitendien maken al mijne paarden en koeien ook gebruik van het water, en ik zou het niet willen missen, want het is onontbeerlijk voor de gemengde boerderij. Hadde ik alleen mijnen put om mijne dieren te drenken, dan zoo ik zeer ten achter zijn, want ik zou zoovele dieren niet kunnen houden.

» Toekomend jaar ben ik voornemens alfalfa (luzerne) te zaaien en ik weet, door de in den omtrekt bekomen uitslagen, dat zulks voor mij een groot voordeel zal zijn.

» In 1911, heb ik eene zeug gekocht van 13 dollars ; in Juni van hetzelfde jaar, heb ik voor 1,200 dollars varkens gekocht. Ik heb er nog genoeg om er twee wagons mede te laden, welke in November zullen kunnen verzonden worden, en er zullen mij nog vele zeugen voor de voortteling overblijven, wat mij zal toelaten altijd een goed getal varkens te hebben. En dat alles heb ik bekomen met 13 dollars (omtrent 65 frank). Daarenboven hebben die varkens mij het noodige vleesch voor het huishouden verschaft, wat reeds eene zekere hoeveelheid voorstelt ; want behalve mijne werklieden, heb ik nog mannen gebezigd aan het maken van gebouwen. Het gansche jaar door gebruik ik eenen werkman en eenen extra geheel den zomer.

Ik win zelf al het voeder voor mijne dieren, ik koop het nooit. Ik bezit een kleinen petrolmotor van vier paarden kracht en maal zelf het graan. Men melkt 12 à 18 koeien ; voor mijnen room ontvang ik per maand gemiddeld 110 dollars (550 frank) ; daarbij heb ik dan nog karnmelk voor mijne kalveren en varkens. Ik heb acht paarden die mij dezen zomer 900 dollars (4,500 frank) hebben opgebracht voor buitengewoon werk dat zij verricht hebben buiten het werk op mijn eigene hoeve.

» Om te eindigen zal ik zeggen dat het water mij zeer nuttig is geweest en er veel toe heeft bijgedragen om mij zoo goed te doen gelukken. (In october, wanneer het water niet meer vloeit, vangt voor mij de tijd aan van bijgevoegd werk en van onkosten.) In de laatste lente heb ik vele boompjes geplant en ze gedijen goed omdat men ze kan besproeien.

» Met achting.

» *(Get.)* L.-H. LAVERIDSEN. »

« Lethbridge, Alberta, 4 Maart 1913,

» Bij dezen verklaar ik dat ik mij gedurende vijf jaar op den landbouw heb toegelegd in het district Lethbridge op besproeide en op niet besproeide gronden. Ik ben een geestdriftige voorstander van de besproeiing. Het gebruik van het water waarborgt niet alleen den

oogst, hoe groot de droogte ook zoude zijn, maar waarborgt ook eene betere opbrengst in een gewoon seizoen. Het beste voorbeeld van de winst voortspruitende uit de besproeiing, en het meest doorslaande resultaat dezer methode is hetgene ik gezien heb op de hoeve van W. Tiffin, eenige mijlen ten zuiden van Lethbridge.

» M. Tiffin had twee nevens elkander liggende velden met tarwe bezaaid : het eene was besproeibaar, het andere niet. De besproeiing daargelaten, werden de velden nauwkeurig op dezelfde wijze voorbereid. Volgens de verklaringen van M. Tiffin heeft het besproeide veld 49 bussels per acre opgebracht, terwijl het veld, dat geene andere vochtigheid dan die der regens ontvangen had, slechts 25 bushels per acre heeft opgeleverd.

» Mijn eigen ondervinding heeft mij verleden jaar de weldaden van de besproeiing bewezen voor den graanoogst. Twee mijner velden, ieder van 100 acren, werden met haver bezaaid. Volgens mij bestond er geene reden opdat de oogst op het eene beter zou lukken dan op het andere, tenzij dat het eene besproeid was en het andere niet. De besproeide haver heeft 75 bushels per acre opgebracht en de niet besproeide slechts 25 bushels : zulke voorbeelden treft men niet zelden aan in dit district ; degene die het water op eene verstandige wijze aanwendt, bekomt betere opbrengsten dan degene die in den regen alleen zijn vertrouwen stelt. De oogst der kunstmatige voederplanten gelukt immer bij den landbouwer die over besproeiing beschikt. Op besproeide gronden brengt de alfalfa tot 5 ton per acre op.

» Ik beschouw wezenlijk de besproeiing als een der hoofdzaken voor het gelukken van den landbouw in Zuid-Alberta.

(Get.) FRANK A. MAXWELL. »

PAARDEN

Ofschoon het gebruik van gazolinemotors, om ploegen en andere landbouwwerktuigen in beweging te stellen, zeer groot is, neemt de vraag naar zware werkpaarden steeds toe. Daaruit volgt dat de paarden den kolonist tamelijk duur kosten en het voordeelig is hen te fokken.

De gemiddelde prijs is omtrent 2,000 frank het koppel, en bereikt somtijds 2,500 frank voor paarden van 5 of 6 jaar. De voornaamste paardensoorten welke men aantreft zijn : de Clydesdales, de Percherons, de Shires, de Belgische en de Suffolk. Na de Clydesdales zijn de Percherons het meest verspreid. Ziehier wat de Commissie der Schotsche landbouwers, waarvan hooger spraak is, over de paardenfokkerij zegt :

Het fokken van paarden geschiedt in Canada in zeer groote voorwaarden, en vele fokkers hebben prachtige paardenfokkerijen ingericht door het invoeren van uitgelezen dieren. Eene merkwaardige uitzondering aan dien regel is de hoeve van M. Russel H. Taber, te

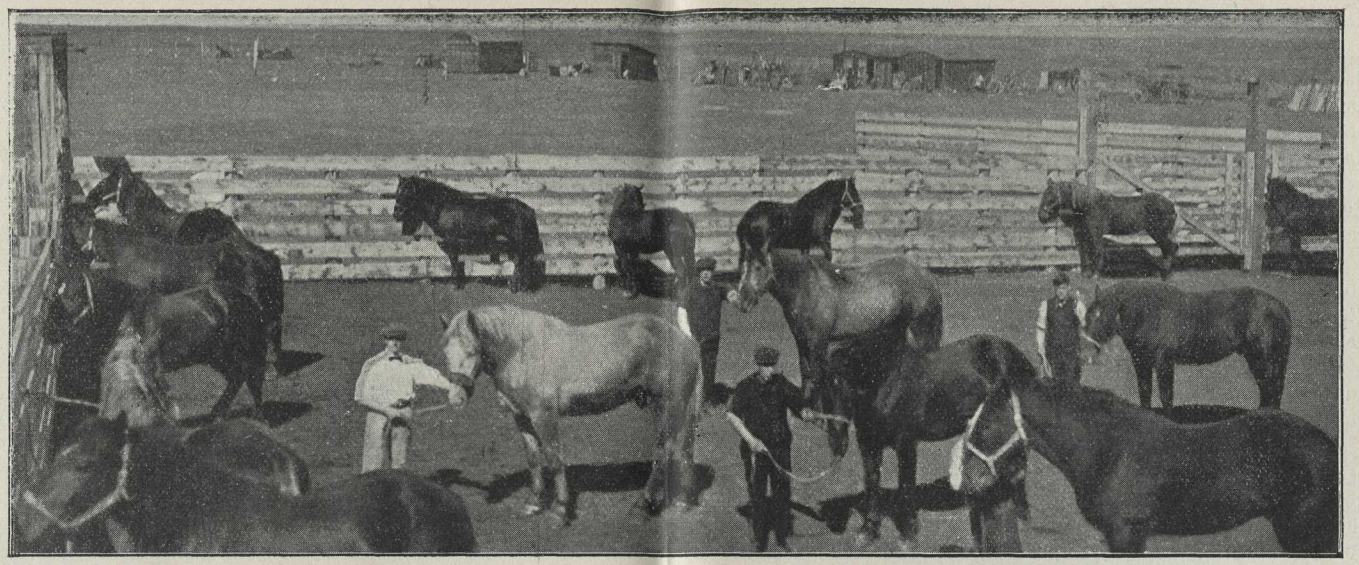

Paarden van West Canada

Hillcrest, bij Regina. Elke zijner merriën is geboren en opgevoed in Canada, en het zou moeilijk zijn in Schotland betere Clydesdales-merriën te vinden. Zes dezer merriën komen voort van de hengsten « Baron Pride » en « Baron Gem » (10974). Deze merriën zijn vermaard in gansch West-Canada, waar zij in alle tentoonstellingen prijzen behalen. Dit is een voorbeeld van de goede uitslagen welke men kan bekomen, wanneer men zijne producten verzorgt en uitkiest.

De groote meerderheid van het publiek is niet overtuigd van het voordeel dat men bekomt wanneer men zich bij voorkeur op het aankweeken van een goed ras werkpaarden toelegt. De tijden zijn lang voorbij toen een landbouwer een koppel paarden kon koopen voor minder geld dan het aankweeken er van hem zou kosten. Er bestaat eene steeds toenemende vraag naar werkpaarden wegende van 700 tot 850 kilos, en het kost niet meer, paarden te fokken van zulk ras, dan dieren zonder ras en van de helft minder waarde. Dit feit wordt in voordrachten door specialisten aan de landbouwers uiteengezet, en zal weldra vruchten dragen. Een der grootste paardenfokkers van het district Calgary heeft verklaard dat het hem slechts 250 frank kostte om een paard tot den ouderdom van vier jaar aan te kweeken. In West-Canada zou dat op 500 frank komen. In de steden van Britsch Columbië zijn de gewone prijzen voor goede paarden van vijf jaar, 1,500 à 2,000 frank per stuk. Te Winnipeg heeft een koppel paarden, die dagelijks in de stad werken, eene waarde van omtrent 2,500 frank.

RIJPAARDEN EN KOETSPAARDEN

Het paard dat de Canadeezen boven alle ander verkiezen is de echte draver, en geen paard wordt hooger geschat; het wordt door hen aanzien als zijnde het beste renpaard. Niet alleen in de steden, maar zelfs in ieder landelijk kanton treft men eene goed ingerichte renbaan aan met eene tribune voor de toeschouwers en eene tribune voor de jury.

De wedrennen hebben over 't algemeen niet plaats in een enkel jaarlijksch seizoen, maar geschieden twee of viermaal per jaar. De rijpaarden en de koetspaarden hebben vele hoedanigheden. Het meerendeel dier paarden schijnen iets van het volbloed paard te hebben. Vele hebben iets van de hakkenei, en alle schijnen van goed ras te zijn, in al de plaatsen door de Commissie bezocht, waren deze dieren voortreffelijk. Zij zijn merkwaardig om hunne snelheid, hunne onvermoeibaarheid, hun verstand en hunne gedweeheid. Overal schenen zij door dames zonder gevaar te kunnen geleid worden, en hunne vastheid van voet is uiterst groot. De volbloed-paarden, de Hakkeneien, de Hunters en de Poneys zijn van goed ras en worden behoorlijk verzorgd.

RUNDVEE

De meest verspreide rassen in West-Canada zijn : de Shorthorns en de Herefords. Er zijn ook eenige kudden Polled, Aberdeen, Angus

en Galleways. De Jerseys, de Holsteins, de Ayrshires worden al meer en meer ingevoerd in de districten waar men zich op de zuivelbereiding toelegt. Het verslag van de Commissie der Schotsche landbouwers bevat de volgende verklaringen, welke van aard zijn om de belangstelling der toekomstige kolonisten te wekken.

De aan het rundvee te geven zorgen en voedsel staan in verhouding met de eischen van het klimaat. Daar dit zeer met het onze verschilt zoo verschillen het voedsel, de methoden ook met de onze. De vochtigheid en de warmte in de lente en in het begin van den zomer doen het gras overvloedig opschieten, wat een uitgelezen voedsel verschaft, en bevorderen den groei der voederplanten. Het daarop volgende droge seizoen verandert deze voederplanten in uitmuntend hooi. De kunstmatige hooisoorten zooals de timothé en de dolik gedijen goed en sedert eenige jaren heeft de cultuur van alfalfa (luzerne) veel uitbreiding genomen. Deze laatste schijnt bestemd om een der voornaamste factoren te worden voor de ontwikkeling der intensieve gemengde boerderij in West-Canada, vooral in de districten waar de besproeiing toegepast wordt. Op de plaatsen waar er voeder in overvloed is, zullen de runderen en de paarden uiterst wel varen alleen met behulp van het wilde gras der prairie, waar ten gevolge van de immer toenemende kolonisatie, zal de behoefte aan luzerne zich levendig doen gevoelen. Het is ten overvloede bewezen dat de luzerne wonderwel gedijt en alzoo de toekomst der melkerij en der fokkerij in West-Canada waarborgt. De rapen, de beeten, enz., gelukken er insgelijks zeer goed en dragen het hunne bij om het land van voeder te voorzien.

De provinciale Gouvernementen moedigen het verbeteren der rassen aan door het geven van toelagen aan de landbouwcommissies en aan de plaatselijke tentoonstellingen. Het vee kan zeer gemakkelijk verkocht worden. Behalve hetgene verkocht wordt om in de plaatselijke behoeften te voorzien, wordt het levend vee gekocht door agenten van groote exportfirmas. Te Winnipeg heeft men de grootste veemarkten van West-Canada. Groote veeparken bestaan er, en al wat te koop gesteld is, wordt doorgaans verkocht.

In de laatste jaren heeft de veehandel toegenomen met de kuststeden van den Stillen Oceaan. Deze steden ontvangen hunnen voorraad vleesch voornamelijk uit Calgary en bieden den landbouwer uit West-Canada eene dichtbij gelegen markt aan, welker belang jaarlijks toeneemt.

Buiten de verschillende vereenigingen van fokkers in Alberta en Saskatchewan, waarvan al de personen in de fokkerij belangstellende personen deel uitmaken, heeft elke provincie eene vereeniging van veefokkers van zuiver ras. Deze groepeeringen ontvangen belangrijke toelagen van het landbouwdepartement der provinciën en van het Federaal Gouvernement, en, ofschoon ze in gemeenschap werken, hebben zij afzonderlijke afdeelingen samengesteld, ieder van haren kant, uit paarden-, vee-, schapen- en varkensfokkers.

In elke provincie richten deze vereenigingen, omtrent het einde van den winter of in het begin der lente, eene jaarlijksche tentoonstelling in. Men ziet er fokdieren en runderen tot het vetmesten bestemd. De openbare verkoopen van stieren, enz., welke gedurende deze tentoonstellingen onder de leiding der Vereenigingen plaats hebben, worden goed bezocht en bewijzen de fokkers goede diensten.

De veefokkers geven bewijzen van ondernemingsgeest door het

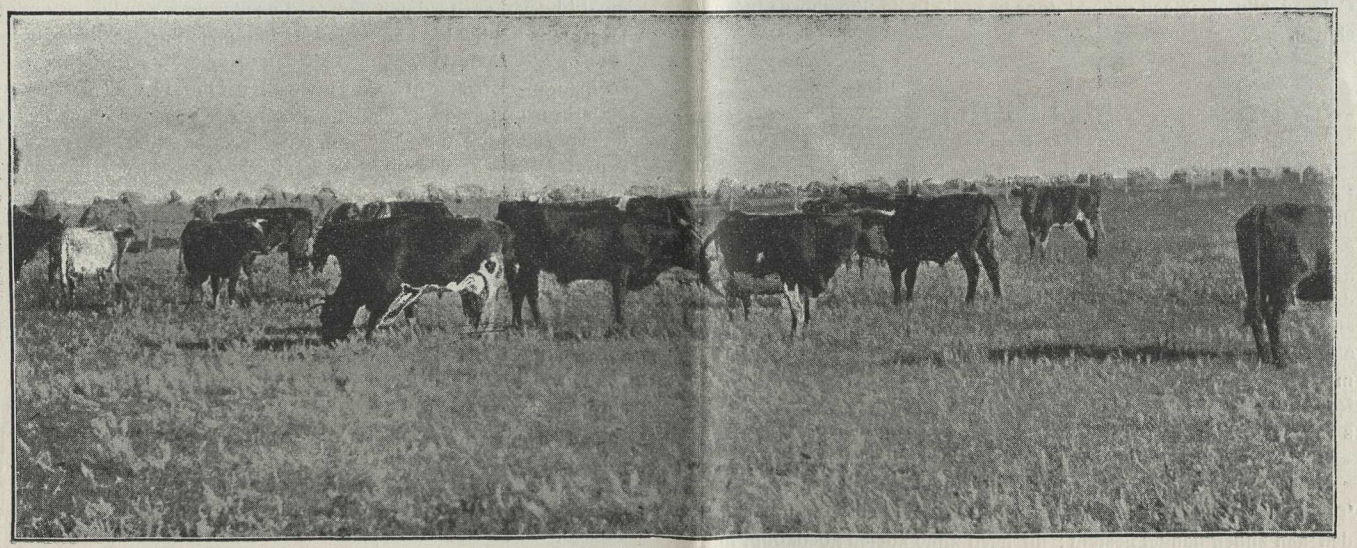

" Rosalind of Old Basing ,, Kampioen der melkkoeien in Alberta

invoeren van beste stieren en uitgelezen koeien om ze aan het hoofd hunner kudde te plaatsen. In West-Canada treft men een groot getal kudden van rasdieren aan. Twee der voornaamste veestapels van uitgelezen Shorthorns, de eene nabij East Selkirk, de andere nabij Calgary, zijn algemeen gekend door hen, die in de Shorthorns belang stellen.

MELKERIJ

« De melkerij, zegt het verslag van de Commissie der Schotsche Landbouwers, is in Canada haren bevoorrechten toestand verschuldigd aan het feit dat zij algemeen is. In al de districten van het land gedijen de koeien en vergelden ruimschoots de zorgen die men er aan besteedt ; in al de provinciën zijn er kaas- en roomfabrieken. En dat is gelukkig voor Canada, want de intensieve graancultuur, zooals zij wordt toegepast, is te zeer uitputtend en te overheerschend om altijd te kunnen plaats hebben zelfs op de vruchtbaarste gronden. De melkindustrie volgt het best en het doelmatigst op den graanbouw. Reeds begint in de graanstreken eene strekking in dien zin te ontstaan ; eindelijk zal zij de overhand hebben, en Canada zal het voornaamste land der wereld worden voor de melkerij. »

Evenals in Europa zal de melkboer, die zijne melk in de stad in 't klein verkoopt, de meeste winst hebben. Weinige hinderpalen worden aan zijnen handel gesteld ; hij heeft zijne koeien goedkoop, hun

voedsel komt hem niet duur en zijne producten worden een hoogeren prijs betaald. Met zijnen gebuur, den graankweeker, die zijne producten aan de nijverheid verkoopt, is het zoo niet gesteld. De melkboer moet zorgen dat hij het gansch jaar door melk kan leveren en moet bijgevolg een ruimen voorraad voeder voor den winter opdoen. Daartoe is het hooi het voornaamste hulpmiddel. Van de eene plaats tot de andere kan de wijze van voeden in zekere bijzonderheden verschillen, maar overal in Canada wordt het hooi aanzien als zijnde onontbeerlijk om de koeien in den winter te voeden. Sommige landbouwers geven een weinig ander voedsel, maar de wijze melkboer, vooral hij die in 't klein verkoopt, kent de waarde van een overvloedig voedsel gedurende gansch het jaar. Een melkboer in de omstreken van Calgary heeft verklaard dat hij aan zijne koeien de volgende rantsoenen geeft : twee bussels haverstroo, hooi naar believen, 27 liters brouwerijdraf, en, als de melk verminderde, voegde hij er zemelen en grof gemalen haver bij. In den zomer beschikte iedere koei over eene weide van 80 acres en 27 liters draf. Hij betaalde fr. 6.25 tot fr. 7.50 per ton voor zijnen draf, maar moest hem 8 kilometer verre gaan halen ; zijn hooi kwam hem op 13 frank per ton indien hij het zelf ging halen waar men het afmaaide, en op 26 frank indien hij er levering van nam nadat het in mijten was gezet. Wij zullen er bij voegen dat dit hooi, kort en ineengekrompen, maar als voeder uitmuntend was, en door het vee zeer gewild werd. In de nieuwe districten kan men het hooi bekomen tegen den prijs van het maaien, en in bijna onbepaalde hoeveelheid. De melk der hoeve,

Varkens van West-Canada

waarvan wij gesproken hebben, werd te Calgary verkocht tegen fr. 0.32 den liter ; er waren daar 78 koeien en bijna gansch het werk werd door leden der familie verricht De eigenaar, een Deen, die, gelijk al zijne landgenooten, werkzaam en bekwaam was, had wezenlijk den kortsten weg gevonden om tot den voorspoed te geraken.

Om een voorbeeld van de canadeesche handelwijze te geven zullen wij de voornaamste punten aanhalen uit de stadsreglementen, die den verkoop van melk te Calgary regelen :

1° De melkverkoopers te Calgary moeten vergunning hebben en een patent van 2 dollars (10 frank) per jaar betalen. In geval deze kooplieden niet in het land zouden verblijven, zullen zij 8 dollars (40 frank) te betalen hebben ;

2° Geene vergunning wordt afgegeven zonder dat de inrichting van den melkboer bezocht en goedgekeurd is geworden door den geneeskundigen of gezondheidsdienst ;

3° De overheden hebben het recht te allen tijde de vergunning in te trekken ;

4° De melk minder dan 3 % vette lichamen of minder dan 11 1/2 % vetachtige stoffen bevattende, mag niet verkocht worden ;

5° De room minder dan 19 % vetachtige stoffen bevattende mag niet verkocht worden ;

6° Alle eerste inbreuk op n° 4 of 5 kan het intrekken van de vergunning voor gevolg hebben, en bij eene tweede inbreuk, wordt de vergunning ingetrokken ;

7° Alle ingetrokken vergunning kan slechts hernieuwd worden nadat ten minste zes maanden verloopen zijn.

Samenwerkende zuivelfabrieken (melkerijen) zijn overal in de westelijke provinciën, met de ondersteuning der provinciale gouvernementen, ingericht. Deze samenwerkende melkerijen stellen de landbouwers der landelijke, een weinig van de steden verwijderde districten, in staat, met gelijke kans, concurrentie te doen aan de melkboeren van de voorsteden der steden. De Engelsche kolonisten, die het best geslaagd zijn, zijn degene die zich met de melkerij hebben beziggehouden. Dit is het geval met M. Philipps, een melkboer uit Northampton (Engeland), die bestuurder was van eene succursale eener groote melkerij te Londen. M. Philipps heeft eene gansch ingerichte hoeve genomen in de omstreken van Brooks, provincie Alberta. Hij is begonnen met eene kudde van veertien melkkoeien, en het eerste jaar reeds heeft hij niet kunnen voldoen aan de vragen naar melk in het dorp Brooks.

VARKENS

De qualiteit der varkens in gansch Canada is zeer merkwaardig. De varkensfokkers en degenen die zich bepalen bij het mesten, verklaren dat men in dit vak aanzienlijke winsten kan maken. Dit is de meening van de Commissie der Schotsche landbouwers, in wien verslag wij het volgende vinden :

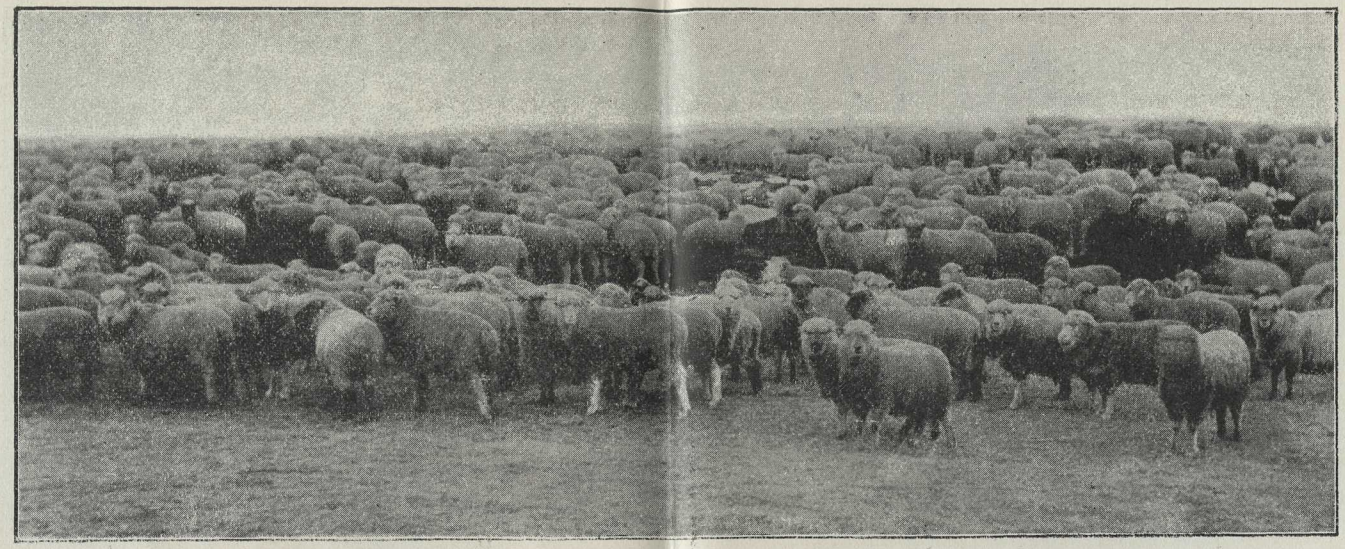

Schapen van West-Canada

« De drie voornaamste rassen zijn de groote Yorkshire, de Berkshires en de Tamworth. De Yorkshires worden het meest geprezen en zijn ook het meest verspreid, ofschoon de Tamworth vele voorstanders hebben. De vijf volgende rassen worden insgelijks, maar minder aangekweekt : de Poland China, de Essex, de Hamphire (een ras afkomstig uit de Vereenigde Staten), de Durocs en de Chester. De twee laatste rassen en de Poland China zijn eigen aan het Noord-Amerikaansch vasteland. De Durocs zijn rosharige, zeer zware varkens. Het is een krachtig model der groote rassen, wel gebouwd, met beenderen van middelbare grootte. De ooren vallen over de oogen. Het dier is gedwee en gemakkelijk aan te kweeken. De Chester is wit en heeft eene dunne huid. Zijne snuit is betrekkelijk lang en zijne ooren zijn hangend. Hij is gekend om de fijnheid van zijn vleesch. De Poland is herkomstig uit den Staat Ohio (Vereenigde Staten). Hij is zwart en is eene kruising van verschillende rassen; hij heeft vooral veel weg van den Berkshire en den grooten China. Deze drie inlandsche soorten zijn beter geschikt tot het voortbrengen van vleesch, dan tot het voortbrengen van spek. Er bestaan vele kruisingen van deze soorten. De meest gekende kruising is nochtans die van den Yorkshire met den Berkshire of den Tamworth. Men zegt dat deze laatste de dieren van zuiver ras overtreffen in hoedanigheid, gestalte en kloekheid.

SCHAPEN

De commissie der Schotsche Landbouwers heeft hare verwondering uitgedrukt over het feit dat de landbouwers in Canada zich betrekkelijk weinig bezighouden met het aankweeken van schapen

Het schijnt dat in een groot deel van het land de voortplanting der schapen zou gelukken, indien men behoorlijke afsluitingen plaatste, en men voor den winter een voorraad sappig voedsel maakte. De inlichtigen welke ons door schapenfokkers gegeven worden, bevestigen zulks. « De schapen aarden goed en veroorzaken weinig last, heeft men ons te allen kante gezegd, en sommige personen waren wezenlijk vol geestdrift en namen het hunne geburen en de landbouwers in 't algemeen kwalijk omdat ze geen belang stelden in een zoo gemakkelijk en winstgevend vak, dat zij bij den landbouw zouden kunnen voegen. In gansch het Westen is er veel vraag naar rammen van goed ras. Vele der eerste kudden bestonden uit Cotswolds of Kents. Dikwijls werden deze gekruist met Bouthdowns, Shropshires of Leicesters. In Canada geeft men de voorkeur aan de Shropshires, vooral in de plaatsen waar het overvloedig sneeuwt. De soorten met korte wol zijn het best bestand tegen de koude ; die met vlottende wol kunnen onder het gewicht van de sneeuw bezwijken gedurende hevige en langdurende sneeuwstormen. In het Westen hebben de kudden veel van de Merinos en de Rambouillet, vooral onder het opzicht van wol. Tegenwoordig wordt het schaap vooral onder dat opzicht geschat, en daarom houdt men het meest schapen

die eene goede hoeveelheid scheerwol opleveren. De schapensoort Down wordt daarom beschouwd als thans het best geschikt voor Alberta.

VOGELTEELT

Tot nu toe, heeft de vogelteelt, als nijverheid, weinig uitbreiding genomen in West-Canada, ofschoon men meer en meer onderzoekt wat er op dit gebied zou kunnen gedaan worden. Bij den aanvang der kolonisatie van het land, moesten de landbouwers zich uitsluitend bezighouden met de graanteelt et de vermenigvuldiging van hun vee, zoodat hun de noodige tijd niet overbleef om zich op de vogelteelt toe te leggen. En ofschoon deze verwaarloozing nu hersteld wordt, staat het aanbod op verre na niet gelijk met de vraag, en het invoeren van eieren en gevogelte geschiedt op groote schaal. Het is te voorzien dat het tegenovergestelde zal plaats grijpen wanneer het land dichter zal bevolkt zijn. Alhoewel er soms des winters eene zeer hevige koude heerscht, zal het klimaat niet de minste belemmering aan deze nijverheid toebrengen Overal waar de landbouwers zich met verstand op de vogelteelt hebben toegelegd, kan men voorbeelden van eene gewenschte uitkomst vinden. Zelfs in de dorpen en in de steden houdt men hoenders van goed ras en zulks meer met doel van winst te behalen dan on zich eene uitspanning te verschaffen. De kalkoenen gedijen goed en de vraag naar deze dieren overtreft het aanbod. Men mag niet vergeten dat Britsch Columbië veel gevogelte verbruikt en het in zijn belang is zich in de provincie Alberta daarvan te voorzien. Deze toestanden de snelle uitbreiding der steden, verzekeren eene levendige markt aan de eieren en het gevogelte, dat men zou opkweeken.

Over de vogelteelt, zegt het verslag van de Commissie der Schotsche Landbouwers het volgende : « De Canadeesche landbouwer is geneigd gewone hoenders aan te kweeken, in stede van zich op de specialiteiten toe te leggen. De Plymouth Rocks, de Wyandottes, de Orpingtons zijn de meest gewilde soorten ; nochtans geeft men de voorkeur aan de Plymouth Rocks. Deze verscheidenheid is zonder tegenspraak de model-verscheidenheid van het land, en zonder twijfel bereikt zij allerbest het dubbel doel van eiren te geven en de tafel te voorzien. De tentoonstellingen van gevogelte, verre van verzuimd te worden, genieten veel bijval in Canada. De liefhebbers zijn er talrijk, en, zoowel als de liefhebbers in Europa, verlangen zij de rassen te verbeteren. Zij bewijzen groote diensten door de belangstelling van het publiek op te wekken en het in de zaak te onderrichten. Zij deelen ook eieren en raskiekens uit, wat bijdraagt tot het verbeteren der hoenderhokken van andere aankweekers. Uit gesprekken met verschillende liefhebbers, hebben wij vernomen dat de vraag naar eieren van waarde en naar kiekens van goed ras, nog zeer toeneemt, een bewijs van het steeds aangroeiende belang dat in de vogelteelt gesteld wordt. Bijna al de landbouwcommissiën moedigen, door het geven van belangrijke prijzen, de tentoonstellingen van gevogelte aan. Er zijn bijna altijd twee klassen : de eene voor de kiekens bestemd tot voedsel, de andere voor de leghennen. »

De toekomstige kolonisten, die in België ondervinding van de vogelteelt hebben opgedaan, zullen wel doen eenige goede leghennen van zuiver ras mede te brengen. Deze kunnen verzonden worden door de Dominion Express C° en reizen met hetzelfde stoomschip en denzelfden trein als de kolonist.

Het aankweeken van kalkoenen wordt eene belangrijke nijverheid. Duizenden dezer vogels worden jaarlijks opgekweekt en vetgemest voor de markten in de steden langs de kusten van den Stillen Oceaan, en deze nijverheid alleen brengt jaarlijks duizenden dollars in het land. Daar waar uitgestrekte stoppelvelde voor het voederen kunnen benuttigd worden, zijn de kosten van het vetmesten der kalkoenen gering. Indien men in de gelegenheid is zich gevogelte van goed ras te verschaffen, plaatst men zijn geld zeer voordeelig door het aankoopen van een zestal exemplaren van het gewenschte ras. In alle geval, zou men, om ze het eerste jaar te laten uitbroeïen, ten minste twee broeïsels eieren moeten aankoopen, voortkomende van goede exemplaren van het ras dat men verlangt aan te kweeken. Het aankweeken van hoenders van zuiver ras is zeer voordeelig in West-Canada ; het kost niet duurder zijne zorgen te besteden aan rashoenders dan aan gewoone hoenders, en de uitslagen zijn ten minste dubbel winstgevend. Jonge hanen van alle gekende verscheidenheden worden verkocht tegen fr. 7.50 tot fr. 12.50 het stuk ; de jonge kiekens van 5 tot 10 frank. Gedurende de maanden Maart, April, Mei, Juni wordt eene reeks uit te broeien eieren van goede herkomst 5 tot 10 frank verkocht. De rashennen leggen beter dan de gewone hennen en vereischen zooveel zorg en ook zooveel voeder niet. Op eene hoeve is de neerhof doorgaans aan de zorgen der huisvrouw toevertrouwd, die het eerste jaar ten minste twintig rashoenders zou moeten aankweeken ; het volgende jaar zal zij dan eieren kunnen verkoopen die tot het uitbroeien bestemd zijn ; met een weinig geluk zal zij reeds van af het derde jaar in haar district den naam verkregen hebben dat zij uitgelezen hoenders kweekt en dat zal niet weinig bijdragen om het welzijn der familie te vergrooten.

Het is niet aan te raden zich te zeer op de vogelteelt toe te leggen vooraleer de eerste oogst binnen zij, want tot dan toe moet het voeder voor de hoenders gekocht worden ; doch een twintigtal hoenders zullen met de afval van de keuken bijna genoeg hebben, en na het eerste seizoen zal men, zonder iets te moeten uitgeven, voeder in overvloed hebben.

PRIJZEN per STUK in WEST-CANADA

De onderstaande, met zorg opgestelde tafels, duiden de prijzen aan der artikelen die voor den kolonist van belang zijn. Deze prijzen veran-

deren natuurlijk volgens de plaatsen, maar deze tafel zal eene algemeene en juiste gedachte geven van den prijs der opgegeven voorwerpen :

Landbouwmachines

	Frnak
Gewone ploeg	140.—
Ploeg met dubbel ploegijzer (elk 30 cm.)	325.—
Schijfegge (16 schijven elke schijf 45 cm. diameter)	250.—
Gewone tandegge (3 secties)	85 —
Zaaimachine (3 m.)	500.—
Maaimachine	250.—
Meckanische hark of rijf (3 meters)	175.—
Maai- en bindmachine (2 m. 60)	900.—
Wagen (camion) 3 ton	500.—

Paardentuig en zadelwerk

Tuig voor werkpaarden (middensoort, goede kwaliteit)	225.—
Gareelen, per stuk	17.50
Licht paardentuig voor rijtuig, van af	75.—
Halsters	4.25 à 10.—
Zadels, van af	22.50

Meubelen

Houten stoelen, van af	2.50
Lederen stoelen	7.50
Gewone keukentafels	17.50 à 25.—
Tafels voor eetkamer van af	32.50
Buffet, van af	67.—
Schrijftafels, van af	42.25
Lavabos, van af	17.50
Keukenbuffet, van af	62.50
IJzeren bedden, van af	17.50
Springveeren onderbed, van af	12.50
Matrassen, van af	12.50
Oorkussens	3.—
Veldbed (lijnwaad)	10.—
Bedje	30.—
Stores	2.—

	Frank
Stof voor beddegoed, per yard	1.50
Beddelakens	7.50
Grijze dekens (het paar), van af	10.—
Tapijten per yard, van af.	1.75
Lavabo-garnituur	8.75

Stoffen en gemaakte kleederen

Kostumen vooor mannen, van af	50.—
Gewone bottine voor mannen, van af	12.50
Gekleede bottinen voor mannen, van af	17 50

Schoeisels voor damen, zelfde prijzen. In het algemeen zijn de prijzen der gemaakte kleederen en der stoffen hooger dan in België.

Vleesch

Biefstuk	de kilo	1.50 à 2.—
Tusschen-rib-bestuk	»	2.— à 2.50
Rosbief	»	1.— à 1.50
Geconserveerd ossenvleesch	»	1.— à 1.50
Schapenvleesch	»	1.25 à 1.80
Varkensvleesch	»	1.50 à 2.00
Hesp	»	2.20 à 2.60
Worsten	»	1.25 à 1.50
Kiekens	»	1.50 à 2.50
Reuzel	»	1.50 à 2.00
Zalm	»	1.25 à 2.—
Kalkoenen	»	2.50 à 3.50

Specerijen

Aardappelen per kilo	0.08 tot 0.13
Boter »	2.50 tot 4.00
Eieren per dozijn	1.25 tot 3.00
Gekristalliseerde suiker per kilo	0.55
Havergort	0.30

Specerijen

	Frank
Meel per 100 kilos	30.— tot 35 —
Tomaten, kleine erwten, de doos	0.60 tot 0.75
Uitgedampte appelen, gedroogde perziken en peren. per kilo	1.25
Appelsienen, p. doz.	1.50 tot 2.50
Citroenen, per doz.	1.25 tot 2.00
Appelen, per kilo van af	0.40
Zout. per vat	16.25
Beschuiten, per kilo	1.—

	Frank
The, koffie, per kilo, van af	2.50
Rijst, per kilo	0.50
Boonen, per kilo	0.50
Ajuinen, per kilo	0.30
Confituren (2 kil. 1/2)	3.75
Siroop, per gallon (4 l. 1/2)	3.75
Kaas, per kilo	1.80
Azijn, per gallon	3.00
Petroleum, per liter	0.45
Stijfsel, per kilo	1.00
Gecondenseerde melk, twee doozen	1.25

VEE

De prijzen wisselen natuurlijk af volgens de kwaliteit en het tijdstip van het jaar. De prijzen der paarden en van het vee hebben eene neiging tot stijgen, aangezien het groot getal nieuwe kolonisten die overkomen en paarden koopen. Maar dit is eindelijk in het voordeel van den landbouwer, want indien hij vee fokt, is hij van een zeer belangrijke winst verzekerd.

Paarden. — De goede landbouwerspaarden (Clydesdales, Shires of Percherons) kosten in Alberta 1,750 tot 2,500 frank het koppel.

Melkkoeien. — Uitgelezen melkkoeien (Shorthorn, Holstein, Jersey of Ayrshires) kosten 300 tot 500 frank. Elke lente wordt er te Calgary eene veemarkt gehouden, waar men uitgelezen koeien kan koopen. Tegen die prijzen kan men beesten koopen welke van een stamboek voorzien zijn.

Varkens. — Van af 50 frank; eene goede zeug kost 125 tot 150 frank.

Schapen. — Van 25 tot fr. 32.50.

Kiekens. — Van fr. 3.75 tot 6.25 het stuk. Het is den kolonist aan te raden raskiekens mede te brengen, welke hij per Dominion Express kan verzenden.

DE VROUW VAN DEN KOLONIST IN WEST-CANADA

De volgende raadgevingen aan de vrouw van den kolonist zijn van een groot belang :

Het lijnwaad, de dekens, de wolle voorwerpen in 't algemeen, de blousen en de handschoenen zijn doorgaans in de Canada duurder dan in Europa, zoodat de vrouw van den toekomstigen kolonist goed doet zich van die voorwerpen te voorzien. Het messenwerk is ook duurder.

De canadeesche kachels zijn veel gemakkelijker voor het gebruik, dan de lastige kachels die men meestal in Europa aantreft. Een keukenkachel, welke ten minste vijf jaar goeden dienst zal doen, kost 100 frank, en men kan er brood in bakken. Allerlei zeer practische artikelen voor de huishouding zijn te koop in al de ijzerwinkels der steden, en indien de huishoudster, van het begin af, eene behoorlijke hoeveelheid dezer voorwerpen voor de huishouding bezit, zal zij geld en tevens ook werk uitsparen. Daar al het werk binnenshuis op haar zal berusten, moet zij ten minste de volgende gereedschappen hebben :

1 ketel (inhoud 12 liters).
1 waterketel.
2 kastrollen (inhoud 1 liter).
1 kastrol (inhoud 1/2 liter)
1 kastrol (inhoud 1/4 liter).

Alles goed geëmailleerd.

2 stalen braadpannen.
1 groote braadpan.
3 broodplaatjes.
2 taartplaatjes.
1 bekken om het brood te maken (inhoud 12 tot 14 liters), in blik of geëmailleerd.
1 kleinere aardenpot.
1 groote geëmailleerde lepel.
1 schuimspan.
1 teems.
1 eierklopper.
1 meelzeef.
1 hakbord om vleesch te hakken.
1 geëmailleerde pot (inhoud 3 liters)

passen insgelijks bij het noodige keukengerief, alzook afzonderlijke potten voor de melk en twee melkemmers.

De huishoudster behoeft ook nog eene waschtobbe van gegalvaniseerd ijzer, licht en sterk, en eene tobbe om den wasch met de hand te doen. Het ware ook goed dat zij van 't begin af en altijd een wringmachine had voor het lijnwaad. Deze toestellen kosten omtrent 25 frank en sparen iederen waschdag een groote hoeveelheid werk en kwade luim uit. De gedachte dat zijne vrouw de waschster en de bleekster der familie zal worden, is doorgaans niet verheugend voor den kolonist uit Europa, en daarom zijn hem de gereedschappen welkom, welke deze onmisbare taak vergemakkelijken. Daarenboven eene gezonde vrouw zal er niet slecht bij varen, indien zij den wasch doet eener familie van twee of zes personen, en soms meer ; zij zal meer genoegen vinden in het bezit van koorden vol zorgvuldig gewasschen linnen, dan in het bezit van schoone salon-gordijnen. Op den buiten zal zij zich gemakkelijk op de hoogte stellen door letterlijk de aanduidingen te volgen die gedrukt staan op al de doozen droge gist waarmede het brood gemaakt wordt en welke overal verkrijgbaar zijn. Indien de nieuwe aangekomene moeite heeft om een goed baksel te bekomen, moet zij maar dadelijk raad van eene buurvrouw vragen, en deze zal haar wel den weg wijzen om eene uitstekende bakkerin te worden.

De moeder zal ook de naaister van het huisgezin zijn, en indien zij in Europa een goed naaimachien bezit, zal zij goed doen het mede te nemen naar haar nieuw verblijf. In de steden en in de dorpen zal zij de nieuwste modebladen vinden met gemakkelijk te gebruiken patronen en modellen om zelf kleedingstukken te vervaardigen. Zelfs

in de kleinste dorpen vindt met goeden smaak gemaakte en voor het land passende kleederen.

Men zou in dwaling verkeeren indien men meende dat de Canadeesche kolonist geen belang aan zijnen opschik hecht. Wel is waar beoordeelt men de lieden niet naar de snede van hunne kleeding,

maar toch is de kolonist in West-Canada misschien beter gekleed dan de lieden van zijn vak in welk land ook. Zulks wil niet zeggen dat het noodig is veel geld uit te geven aan kleedij, maar het bewijst dat zelfs in de meest verwijderde distrikten de goede verzorging en de reinheid als hoofdhoedanigheden worden beschouwd.

De steenkool treft men overvloedig aan in verschillende districten van het Zuiden en het Centrum dezer provinciën. In 't algemeen is de steenkool mager en zeer dikwijls bezit zij pekachtige of harsachtige eigenschappen, welke haar zeer brandbaar maken. Talrijke mijnen zijn in ontginning en zijn aan reglementen onderworpen. Op vele plaatsen voorzien de kolonisten zich van steenkolen aan liggingen welke men dikwijls aan de oppervlakte van den bodem aantreft langs rivieren of beken. In vele distrikten kan men klein hout afhakken dat uitstekend is voor de verwarming. Bevindt zich dit hout op bijzondere

eigendommen, dan kan men het doorgaans aan een redelijken prijs koopen. De prijs der steenkool gaat van 15 tot 50 frank de ton.

De provincie Alberta vooral is rijk aan natuurlijk gas. Calgary, Lethbriaye, Médecine-Hat en vele andere min belangrijke steden, hebben nu te hunner beschikking natuurlijk gas, dat de voornaamste brandstof dezer districten is geworden. Er zijn zelfs landbouwers die op hunne eigene hoeve, in genoegzame hoeveelheden natuurlijk gas hebben gevonden ter verwarming en ter verlichting. In het algemeen nochtans wordt het gas niet tot aan de hoeve geleid, alhoewel belangrijke kanalisaties zijn aangelegd geworden, en de districten, waar het gas bruikbaar is, steeds in uitbreiding toenemen. De prijzen van het natuurlijk gas voor huiselijk gebruik verschillen van fr. 0.60 tot 1.85 per duizend kubiek voet.

DRINKWATER

Overvloedig en goed drinkwater vindt men gemakkelijk door in den grond te graven of te boren. Vele streken zijn er talrijke bronnen en van alle kanten wordt vernomen dat in vele gevallen men in overvloed artesisch water ontmoet bij het graven of boren der putten.

West-Canada heeft den naam uitmuntend drinkwater te bezitten.

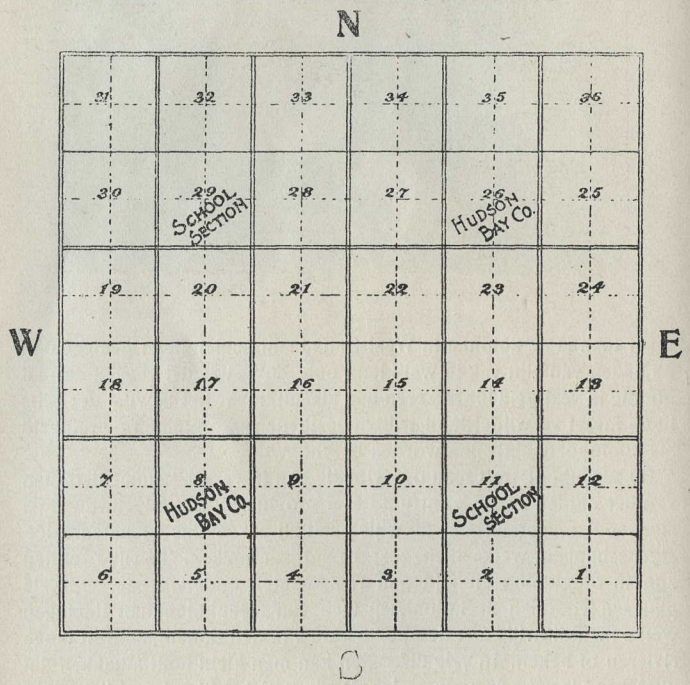

LANDVERDEELING

De provinciën Manitoba, Saskatchewan en Alberta zijn verdeeld in kantons (townships) hebbende eene zijde van omtremt zes mijlen (9.6 kilom.). Elk kanton is onderveerdeeld in 36 afdeelingen, ieder van een vierkante mijl, inhoudende 640 acres (256 hectaren). De afdeelingen of secties worden op hunne beurt onderveerdeeld in vierden van eene sectie of kwart-secties van 160 acres (64 hectaren) ieder. Een gouvernementsweg van 66 voet (omtremt 20 meters) leidt naar ieder kwart-sectie ; in sommige gevallen heeft deze weg ene breedte van 30 meters. De hoeken van iedere afdeeling zijn door palen aangeduid en zoo is het gemakkelijk om de ligging van om het even welken grond te bepalen.

Wij geven hierbij het plan van een kanton in West-Canada. In ieder kanton zijn de secties n° 11 en 29 door het gouvernement voorbehouden voor de scholen, en de secties n° 8 en 26 behooren aan de Hudson Bay Company.

INVOERRECHTEN

De kolonist mag de volgende voorwerpen medenemen, die beschouwd worden als behoorende tot de uitrusting van den kolonist, krachtens artikel 705 der Douane-Reglementen van Canada.

Kleedingstukken, boeken, eene behoorlijke hoeveelheid meubelen, keukengerief en andere voorwerpen tot het huisraad behoorende ; de beroepswerkstuigen en gereedschappen ; de geweren, muziekinstrumenten, naaimachines, schrijfmachines, karren, camions en ander voertuig ; de landbouwwerktuigen en de dieren voor de boerderij bestemd, met uitzondering van de dieren die tot den verkoop zouden bestemd zijn, en ook van de voertuigen met mecanische trekkracht en de machines tot de nijverheid bestemd. Al de hierboven vermelde artikelen zijn vrij van inkomrechten op voorwaarde dat zij het eigendom waren van den kolonist ten minste zes maanden vóór zijn vertrek naar Canada. Overeenkomstig de besluiten van den Minister der Douanen moeten al de artikelen, als vrije bagage van de kolonisten ingevoerd, door de kolonisten medegebracht zijn bij hunne eerste aankomst in Canada, en zullen niet mogen verkocht worden dan na ten minste een jaar gebruikt te zijn geweest, ten zij men de invoerrechten betale. De dorschmachines, de locomobielen en de automobielen betalen inkomende rechten.

Om de verspreiding van ziekten te beletten welke in sommige landen onder het vee heerschen, leggen de Canadeesche overheden het vee, dat zou ingevoerd worden, eene strenge quarantaine op. Uit hoofde van de vervoerkosten, de door de quarantaine veroorzaakte kosten en vertragingen, is er doorgaans voor den uit Europa komende kolonist geen voordeel bij dieren mede te brengen. Indien men er

nochtans wenschte mede te brengen, zou men goed doen voorafgaandelijk aan den Minister van Landbouw, te Ottawa (Canada) te schrijven, om vooraleer men zich inschepe, de noodige schikkingen te kunnen nemen.

DE UITRUSTING van den KOLONIST en de DOUANE

Wij raden de families aan, die de kolonisten vergezellen, hun mobilair en keukengerief in kisten te verzenden ten minste zes of acht weken vóór hun vertrek. Zoo zij zich tot de bureelen der Maatschappij richten, zullen zij formulieren bekomen, welke hun de voor de uitrusting van kolonisten te vervullen formaliteiten zullen vergemakkelijken. Indien deze verklaring goed in regel en vóór een engelschen consul, een notaris of den burgemeester der gemeente bevestigd is, kan zij met het Connossement naar ons bureel, te Calgary, verzonden worden, hetwelk zich belast met het vervullen der douaneformaliteiten en de goederen ter beschikking der kolonisten zal houden bij hunne aankomst. Het is wel verstaan dat geene goederen, aan rechten onderworpen, mogen verzonden worden onder de benaming : uitrusting van den kolonist (Settlers-effects).

Opdat de uitrusting van den kolonist vrij van douanerechten weze, moet zij ten minste zes maanden vóór zijn vertrek in het bezit van den kolonist geweest zijn.

PLANNEN van HUIZEN en STALLINGEN

Hierbij geven wij eenige modellen van huizen en stallingen, welke de Maatschappij bereid is te bouwen voor de « Gansch ingerichte Hoeven » en volgens, de combinatie van « Leeningen aan de Landbouwers ». De Maatschappij heeft een zeker aantal plannen van huizen en stallingen opgemaakt tusschen welke de kolonist zijne keuze kan doen. Deze plannen spruiten voort uit eene langdurige ondervinding van den toestand in West-Canada, en men mag overtuigd zijn dat zij, in de beste voorwaarden en tegen matige prijzen, ten volle beantwoorden aan al de behoeften van den kolonist.

TYPEN DER HUIZEN WELKE DOOR DE MAATSCHAPPIJ VOOR DE KOLONISTEN GEBOUWD WORDEN, EN BENADERENDE PRIJZEN

Modelhuis Nr 5. Prijs : $ 1,076.25 (omtrent 5,650.30 frank)

De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters

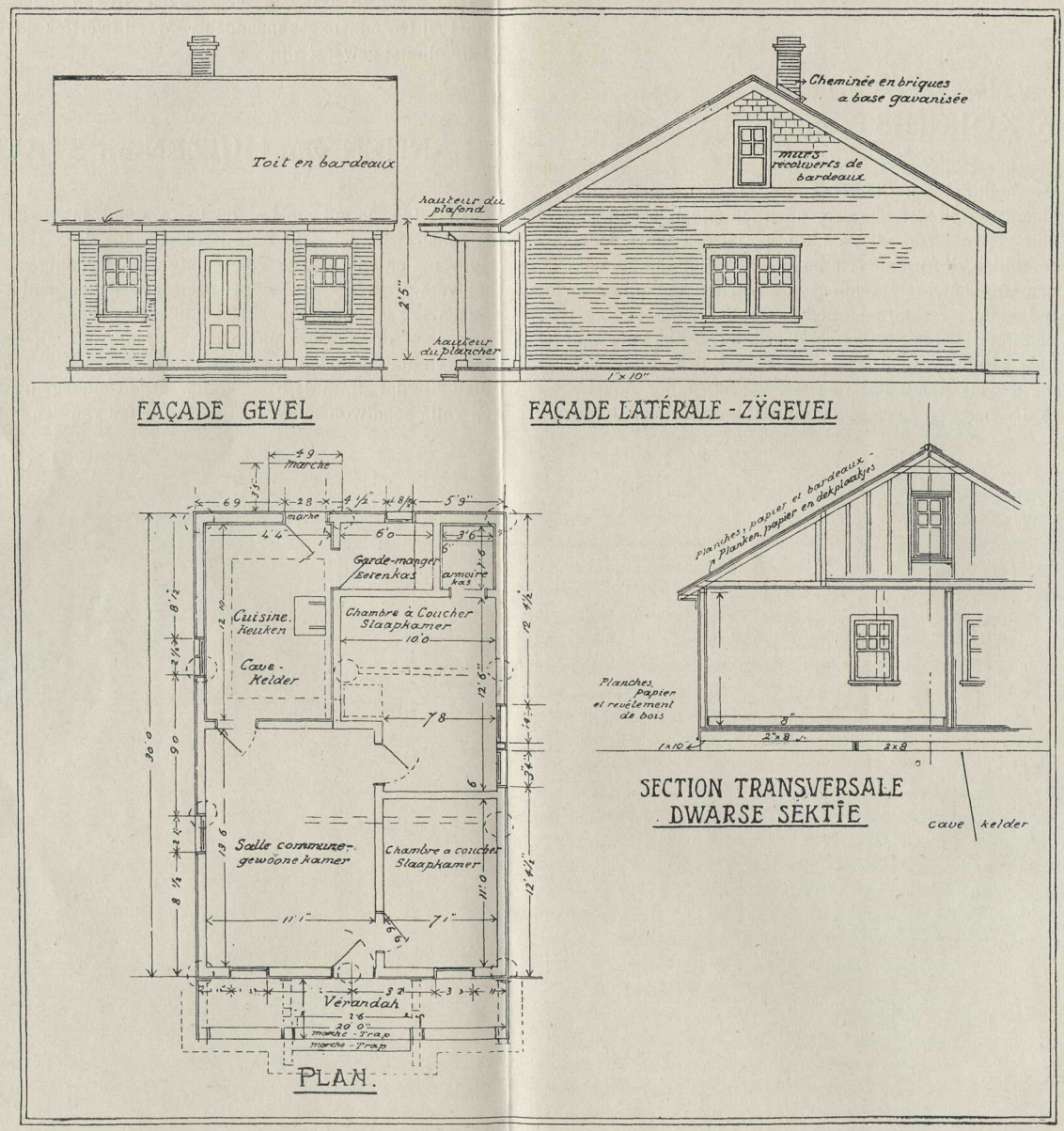

TYPEN DER HUIZEN WELKE DOOR DE MAATSCHAPPIJ VOOR DE KOLONISTEN GEBOUWD WORDEN, EN BENADERENDE PRIJZEN

Modelhuis Nr 6. Prijs : $ 1,102.50 (omtrent 5,788.10 frank)

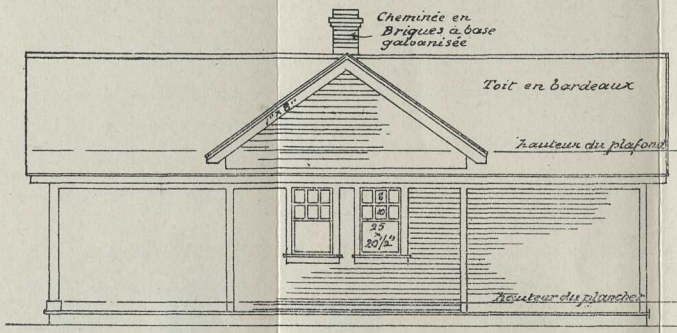

FAÇADE - GEVEL

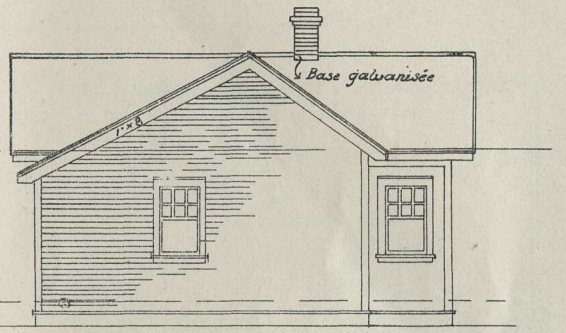

FAÇADE LATERALE

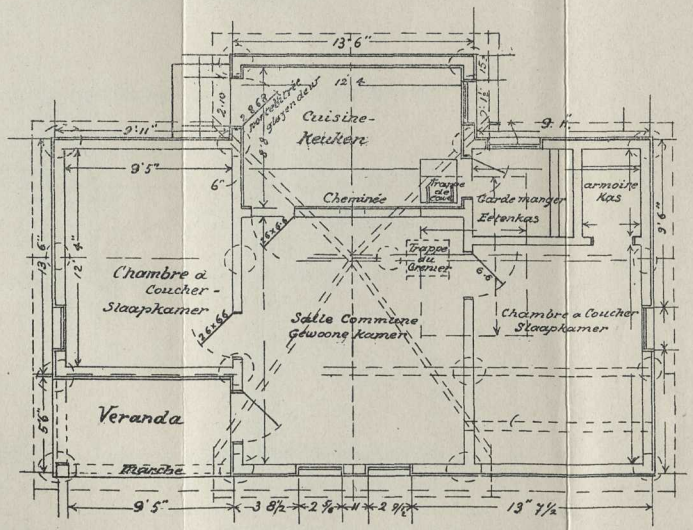

PLAN.

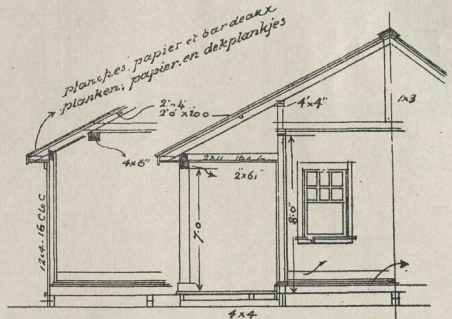

-SECTION.-
(Chambre à Coucher)
-SECTIE-
(Slaapkamer)

-SECTION-
(Veranda)
-SECTIE-
(Veranda)

De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

TYPEN DER STALLINGEN WELKE DOOR DE MAATSCHAPPIJ VOOR KOLONISTEN GEBOUWD WORDEN

Modelstalling Nr 1

Prijs : $ 630.00 (omtrent 3,307.50 frank)

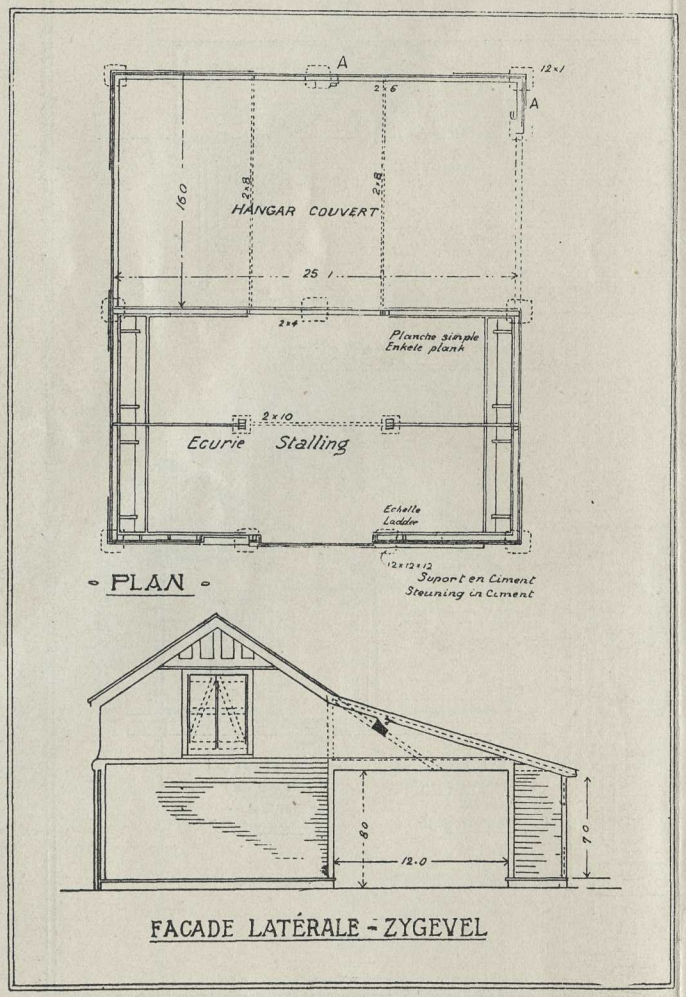

De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

Modelstalling Nr 7

Prijs : $ 1,155 00 (omtrent 6,063.75 frank)

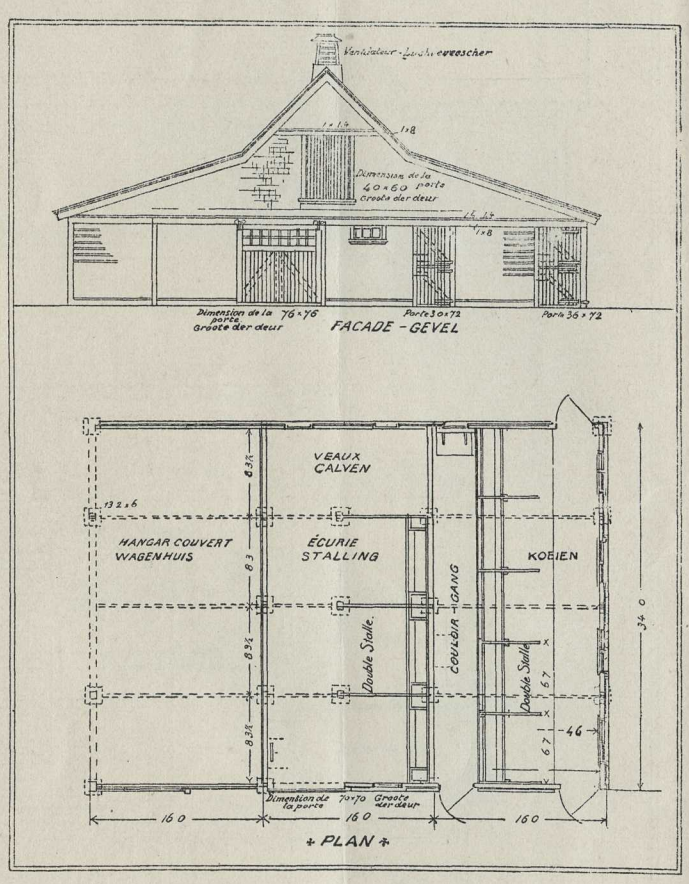

De afmetingen zijn gegeven op engelsche voet, omtrent 30 centimeters.

Zulk een huis kunt gij bezitten

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot de :

CANADIAN PACIFIC RAILWAY

LAND-AFDEELING :

77, NOORDLAAN, 77

BRUSSEL

LONDEN : 62-65, Charing-Cross.
DEN HAAG : 20, Wagenstraat.
KOPENHAGEN : 19, Nyhavn.
CHRISTIANA : 1, Karl Johans Gate